

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย
นางสาวจันทิมา พวงทอง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING ON ENHANCING GRADE
9 STUDENTS' ENGLISH SPEAKING SKILLS

By

MISS Ajintai POUNGTONG

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2022

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดย นางสาวอจินไตย พวงทอง
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

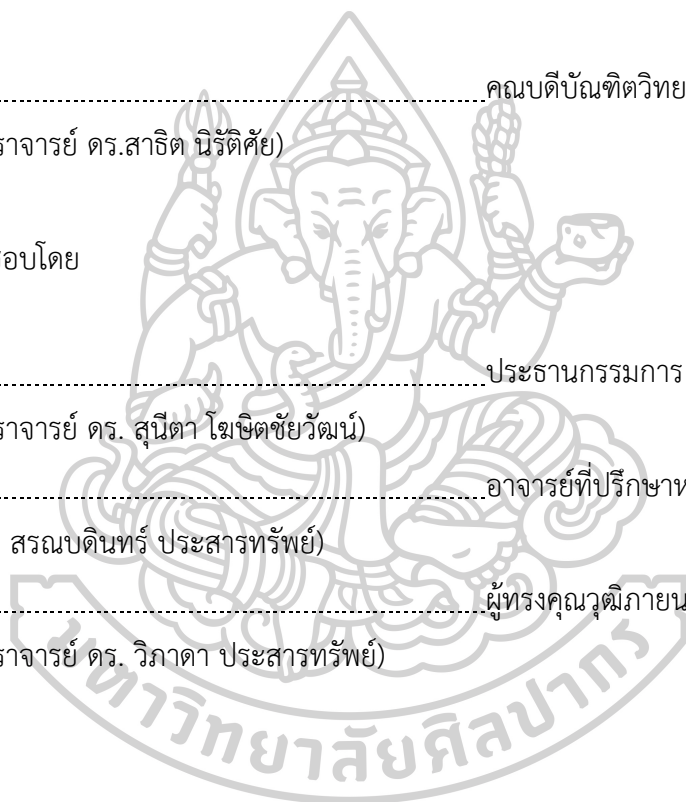
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (ผู้รักษาการแทน)
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต นิรติศัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์)

620620113 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นางสาว อจินไต้ย พวงทอง: ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest-posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ประเภท ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าเฉลี่ยของเครื่องมือวิจัย โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ที่ระดับมากที่สุด

620620113 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : task based, Speaking Skill

MISS AJINTAI POUNGTONG : THE EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING ON ENHANCING GRADE 9 STUDENTS' ENGLISH SPEAKING SKILLS THESIS ADVISOR : DR. SORANABORDIN PRASANSAPH

The research explores the effects of task-based learning on the development of grade 9 students' speaking skills. It was experimental research on the basis of one group pretest-posttest design. The purposes of this research were 1) to compare students speaking skills before and after using task-based learning and 2) to study student satisfaction with task-based learning. The samples were 36 students who studied in grade 9. They were selected by cluster random sampling. Research instruments were 1) four task-based lesson plans 2) pre and post oral tests and 3) satisfaction questionnaires. The data were analyzed by using mean scores, standard deviation, and dependent sample t-test.

The result of the research revealed that 1) English speaking skills of grade-9 students on post-test were significantly higher than on pre-test at .05 level. 2) Satisfaction of grade 9 students towards task-based learning was at the highest level.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความกรุณา แนะนำ ช่วยเหลือ และชี้แนะแนวทางเป็นอย่างดีจาก อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและเป็นพระคุณอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการสอบให้กับผู้วิจัย และให้แนวคิด ข้อเสนอแนะหลายประการ ทำให้การวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในการสอบให้กับผู้วิจัย และให้แนวคิด ข้อเสนอแนะหลายประการ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ครูศศลักษณ์ วัฒนา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูดวงกมล สาโรชสัมพันธ์ และ ครูบุษราภรณ์ กล่อมจิตต์ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนวิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้ความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการหงษ์ดี ศรีเสน ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะบริหารและคณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ปีการศึกษา 2564 ที่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอบคุณเพื่อนนักศึกษา รหัส 62 ทุกคนที่ได้ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย เป็นกำลังใจและกำลังใจมิตรที่ดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อศักดิ์สุบรรณ และคุณแม่กัณฐีล พวงทอง ผู้อยู่เบื้องหลังเป็นกำลังใจและคอยผลักดันให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยอย่างไม่ย่อท้อ และไม่หวั่นเกรงต่ออุปสรรคสุดทายนี้อธิบายขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ทุกท่านล้วนเป็นแรงสนับสนุนที่ดีที่ส่งผลให้ผู้วิจัยดำเนินการได้จนเสร็จสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แต่บุพการี คณาจารย์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ซึ่งเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นางสาว อจินไตย พวงทอง

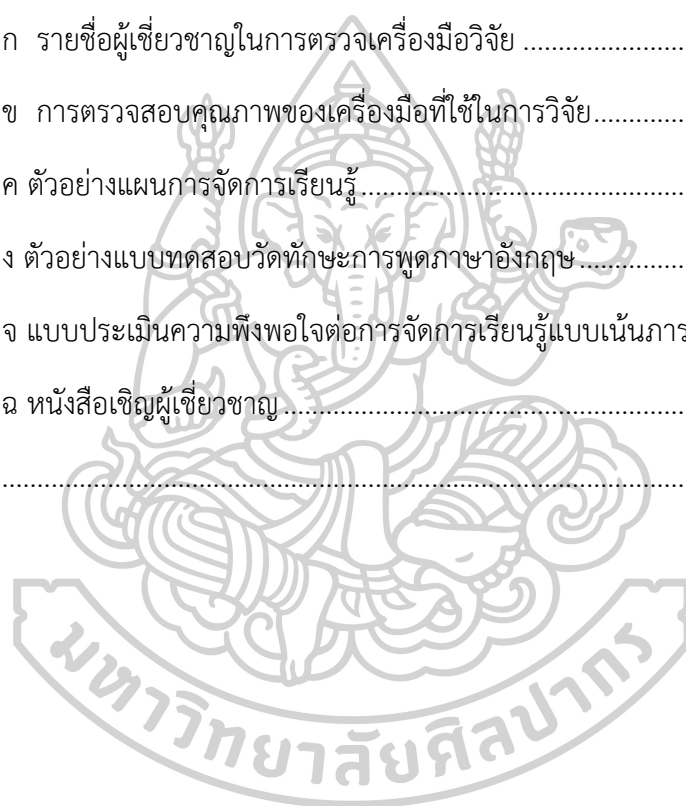

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1.หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	9
1.1 ความสำคัญของภาษาต่างประเทศ.....	9
1.2 สาระสำคัญของภาษาต่างประเทศ.....	9
1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	10
1.4 คุณภาพผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	11
1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	11
1.6 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	11

2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	12
2.1 ความหมายของภาระงาน.....	13
2.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	14
2.3 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	15
2.4 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	17
2.5 การวัดและประเมินการจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน	21
3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	22
3.1 ความหมายของการพูด.....	22
3.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	23
3.3 ทักษะย่อยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	25
3.4 การสอนพูดภาษาอังกฤษ.....	26
3.5 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	30
4. ความพึงพอใจ.....	34
4.1 ความหมายของความพึงพอใจ.....	34
4.2 การวัดความพึงพอใจ.....	35
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
5.1 งานวิจัยในประเทศ.....	36
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
1. ขั้นเตรียมการวิจัย.....	43
2. ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
3. ขั้นดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
สรุปผลการวิจัย.....	62
การอภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	66
รายการอ้างอิง	68
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย	74
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	76
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	82
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	97
ภาคผนวก จ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	100
ภาคผนวก ฉ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ	103
ประวัติผู้เขียน.....	109

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	46
ตารางที่ 2 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	47
ตารางที่ 3 โครงสร้างเนื้อหาและรายการประเมินความพึงพอใจ.....	50
ตารางที่ 4 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	56
ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	57
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	58
ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	77
ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	79
ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	80

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากภาษาหนึ่งของโลก เป็นภาษาสากล และเป็นสื่อกลางที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทุกประเทศบนโลกนี้ต่างมีภาษาหลักหรือภาษาแม่เป็นของตนเอง แต่เมื่อต้องติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้ภาษาต่างจากตน ก็ล้วนต้องใช้ภาษาสากลในการสื่อสารเป็นหลัก ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่หลายประเทศให้ความสำคัญและนำมาใช้เป็นภาษากลาง หลายประเทศมีบทบาทสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การบริการ และอีกหลากหลายด้าน ซึ่งการมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการติดต่อสื่อสารจึงเป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองบทบาทที่สำคัญเหล่านั้นได้ และทักษะภาษาอังกฤษก็เป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ในการสื่อสาร การศึกษา การหาความรู้และประสบการณ์ การดำเนินชีวิต และการสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนทั่วโลก ทำให้มีโอกาสได้เข้าทำงานมากขึ้น ได้รับเงินเดือนที่ดีกว่า นอกจากนี้ยังมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพมากกว่าและเป็นที่ต้องการขององค์กรขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ ภาษาอังกฤษเป็นทักษะพื้นฐานของการทำงานที่ช่วยนำไปสู่การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ มีความได้เปรียบในเชิงพาณิชย์ มีผลต่อการลงทุนจากต่างประเทศ และการส่งออกไปยังประเทศต่างๆทั่วโลก คนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจึงมีโอกาสได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีความได้เปรียบเรื่องการท่องเที่ยว การทำงาน การแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างประเทศ และด้านอุตสาหกรรม เป็นต้น (British Council, 2013)

ในประเทศไทย ประชาชนทุกคนมีสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หนึ่งในรายวิชาที่ทุกคนต้องเรียน คือวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เรียนทุกคนได้รับการปลูกฝังและเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงทุกระดับการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการกำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ให้มีการกำหนดรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาของรายวิชาภาษาต่างประเทศเพราะภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียนควรเรียนรู้มีความสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นปัจจัยในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนหลากหลายประเทศ ภาษาอังกฤษยังเป็นสื่อกลางในการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพและเป็นแหล่งในการสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย (กระทรวงศึกษาธิการ,

2551) จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมานานแล้ว โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษมีผลต่อชีวิตของคนไทยมากขึ้น เพราะประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่เป็นจุดหมายหมายของผู้คนทั่วโลก ทั้งด้านการท่องเที่ยว และการประกอบอาชีพ การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต การดูโทรทัศน์ ภาพยนตร์ รวมไปถึง การสมัครเข้าทำงานในเกือบทุกอาชีพ ล้วนมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง

การพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน การมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จะช่วยให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เข้าใจความหมายในเรื่องที่ติดต่อสื่อสาร ได้รับโอกาสหลากหลายจากทั้งในประเทศของตนและจากนานาชาติมากขึ้น กว้างขึ้น และมีประสิทธิภาพ เช่นโอกาสศึกษา ณ ต่างประเทศ การทำงาน และการลงทุนทำธุรกิจต่าง ๆ ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษยังครอบคลุมถึงบุคคลมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จะช่วยให้เข้าถึงความรู้และมีความเข้าใจมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวต่างประเทศ เพราะสามารถสื่อสารได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ยังผลิตเฟล็นไปกับสื่อต่าง ๆ เช่น ละครเวที ภาพยนตร์ วรรณกรรมของชาวตะวันตกอีกด้วย (Yang, 2014) กระทรวงศึกษาธิการยังให้ความสำคัญต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยปรับจุดเน้นเพื่อเป็นไปตามการเรียนรู้แบบธรรมชาติ เน้นการสื่อสาร (CLT) เปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนจากแบบไวยากรณ์เป็นการสื่อสาร เน้นการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ในทางเดียวกันการพูดภาษาอังกฤษเป็นตัววัดความสำเร็จของการเรียนรู้ภาษา ที่มีการวัดและให้คะแนนจากการปฏิบัติของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนเรียนรู้ภาษาภายใต้จุดหมายหมายในการสื่อสารกับผู้คนที่มีภาษาวัฒนธรรม และภูมิหลังที่ต่างกัน (วันเฉลิม นະน่าน, 2563)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการศึกษาของไทยมีการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้ตั้งแต่เด็ก แต่ปัญหาหลักที่เห็นได้ชัดเจนคือ หลายคนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้เพราะไม่รู้จะใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์แบบไหน หรือใช้ได้แต่ยังไม่มีความมั่นใจพอเมื่อเจอหัวข้อหรือสถานการณ์ที่เจาะจง สาเหตุดังกล่าวอาจมาจากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เน้นหลักไวยากรณ์เป็นหลัก นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ และหนึ่งในสาเหตุดังกล่าวได้แก่ การมีคำศัพท์ในคลังคำศัพท์ของตนน้อยหรือไม่เพียงพอในการนำมาใช้ (Indrianty, 2016) ผู้เรียนมีโอกาสนฝึกฝนและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย ส่งผลให้ไม่รู้คำศัพท์และไวยากรณ์ในการพูดสนทนาได้ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสังคมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษ และผู้เรียนไม่เข้าใจในวัฒนธรรมที่แท้จริงของเจ้าของภาษาอีกด้วย (จูไรรัตน์ สวัสดิ์, เสน่ห์ สวัสดิ์, & วชิ พวงมณี, 2560)

ในทางเดียวกัน การที่ผู้เรียนรู้คำศัพท์น้อย มีความรู้เรื่องไวยากรณ์ไม่เพียงพอ ออกเสียงยังไม่ถูกต้อง และในการเรียนในชั้นเรียนผู้เรียนสื่อสารกันด้วยภาษาแม่เป็นส่วนใหญ่ก็เป็นปัญหาสำคัญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (วันเฉลิม นะน่าน, 2563) จากการสังเกตผู้เรียน ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านมา พบว่าในการพูดตามสถานการณ์หรือตามหัวข้อต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองเวลาพูด มักมีการเกี่ยงกันเวลาต้องพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน และไม่มีใครกล้ายกมือเพื่อตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษในหัวข้อที่เจาะจง เนื่องจากผู้เรียนไม่มีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่รู้จักการเลือกใช้คำศัพท์สำนวนในสถานการณ์นั้น ในบางสถานการณ์ ผู้เรียนรู้สึกฝืนใจในการพูดเพราะรู้สึกตระหนกเมื่อต้องพูดต่อหน้าผู้คนที่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเคยชินในการใช้ภาษาแม่หรือภาษาประจำประเทศของตน จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการพูดภาษาอังกฤษนั้นยากและไม่สามารถพูดได้อย่างมั่นใจถูกต้องและคล่องแคล่ว (Hammer, Lawrence, & Miccio, 2007) การพูดเป็นทักษะที่ยากแก่การพัฒนา เพราะผู้เรียนขาดนำไปใช้ ขาดความมั่นใจ และขาดแรงกระตุ้นในการเรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนบางคนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ อาจเป็นเพราะกลัวความผิดพลาดจากการพูด มีความกังวลในเรื่องของ คำศัพท์และไวยากรณ์ การออกเสียง หรือสำเนียง (Febriyanti, 2011) นอกจากนี้ สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอน ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน ตัวอย่างดังกล่าวเป็นปัญหาหลักในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

จากปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนทุกคน โรงเรียนจึงมีนโยบายที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ติดต่อสื่อสาร และเน้นการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น ได้แก่ การสนับสนุนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ การจัดสถานที่ต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องภาษาภายในโรงเรียน และการจัดหาสื่อการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ มากมายที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน และการตอบสนองตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้ภาษาอังกฤษและเป็นฝ่ายที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่สำคัญครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาที่ผู้เรียนเผชิญ การใช้ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ

จากปัญหาที่ผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้หรือยังไม่สามารถพูดคุยในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และผู้สอน

เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเลือกและปรับการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกการใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ที่จำเป็นต่อการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์หรือหัวข้อที่เจาะจงอย่างเป็นธรรมชาติและมีอิสระในการพูดภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความรู้ความเข้าใจมาก ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารและมีการเรียนรู้ภาษาได้ด้วยตนเอง โดยการเรียนเป็นไปอย่างธรรมชาติ ไม่สร้างความตึงเครียดแก่ผู้เรียน สนับสนุนการใช้ภาษาในชีวิตจริง ไม่เน้นเคร่งในกฎจนเกินไป แต่เน้นการสื่อสารได้ตรงตามที่คุณเรียนตั้งใจ (ภานุมาศ จินาร์ตน์ & อุทัย ภิรมย์รัตน์, 2557) การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเจาะจงทักษะย่อยของทักษะการพูด ได้แก่ ทักษะการใช้ขอบเขตของคำศัพท์และไวยากรณ์ (Range of words and grammar) ในการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระดมความคิด ค้นหา แบ่งปัน และเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างหลากหลาย เหมาะสม และเลือกโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่สอดคล้องกับภาระงานหรือหัวข้อที่เจาะจง ในทำนองเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหรือ Task-based Learning (TBL) เป็นหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีการปรับให้ตอบสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน และเป็นวิธีการหนึ่งที่ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคใหม่ที่มีความกระตือรือร้นและตื่นตัวอยู่เสมอ สามารถช่วยแก้ปัญหาการพูดของผู้เรียนโดยการลงมือทำร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งมีประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอน ช่วยพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้อย่างเป็นธรรมชาติเพราะมีการใช้บริบทในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแต่ละสถานการณ์ในชีวิตประจำวันโดยผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการทำภาระงาน (Task) ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยตรงจากการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน ได้ฝึกฝนการพูดจากการใช้สถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง มีการระดม แบ่งปัน ความคิดและประสบการณ์ ซึ่งสามารถใช้สื่อสาร คิด แก้ปัญหา และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนได้ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ให้ประโยชน์มากมายต่อการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ทางภาษาขั้นในชั้นเรียน ซึ่งวิธีนี้มุ่งเน้นการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติของผู้เรียนในการทำกิจกรรมแบบคู่หรือแบบกลุ่ม นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกันอีกด้วย (Nunan, 2004) ในทางเดียวกันการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ให้ผลลัพธ์ที่ดีต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นวิธีการที่กระตุ้นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียนในชั้นเรียน ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการฝึกฝนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาเป้าหมาย อีกทั้งยังสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน (Ismaili, 2013) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบด้วย 3 กระบวนการ

จากแนวคิดของ Ellis (2003); Nunan (2004); Willis (1996) และ Curran (2006) ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานได้เป็น ขั้นตอนปฏิบัติภาระงาน ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน และขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนมีภาระงานที่สามารถเป็นได้ทั้งกระบวนการ กิจกรรม หรือแบบชิ้นงานให้ผู้เรียนปฏิบัติร่วมกันด้วยความเข้าใจ ในรูปแบบคู่ กลุ่ม รวมทั้งระดับชั้น หรือร่วมกับผู้สอน มีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระในการสื่อความหมายเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ลงมือปฏิบัติจริง จนบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงประโยชน์ในการเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองผ่านการใช้ทักษะย่อยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Sub-skills) เรื่องการใช้ขอบเขตของคำและไวยากรณ์ (Range of words and grammar) อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้เรียนรู้คำศัพท์จะพามาประกอบกันเป็นประโยคและเรื่องราว เพื่อทำให้เกิดความสะดวกในการสนทนาที่ฉับพลัน (อุไร มากคณา, 2556) ดังนั้นการทำการภาระงานที่เน้นการใช้ขอบเขตของคำและไวยากรณ์ (Range of words and grammar) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่นได้โดยสามารถเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาตามหัวข้อที่เฉพาะหรือตามสถานการณ์ต่าง ๆ จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านการปฏิบัติภาระงานจนสามารถต่อยอดไปสู่การใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียนได้

คำถามการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 675 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม Cluster Random Sampling โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่
 - 2.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา และเรียนรู้จากการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยการทำภาระงาน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้ ขั้นแรกคือ Pre-task ผู้เรียนได้ระดมคำศัพท์ สำนวน และแบ่งปันความคิดของตนจากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียน ขั้นที่ 2 คือ Task-cycle ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม มีหัวข้อในการปฏิบัติภาระงานดังนี้ 1) Planning for one-day trip with friends 2) Describing the restaurant menu

3) Planning the ways to solve problems และ 4) Making a sales pitch โดยประเภทของภาระงานที่ปฏิบัติได้แก่ Creative task และ Problem solving ขั้นสุดท้าย คือ Language focus ผู้เรียนมีโอกาสสังเกตและแก้ไขจุดบกพร่องร่วมกัน นอกจากนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ สำนวน และ ไวยากรณ์ที่พบเพิ่มเติม

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับบุคคลอื่นตามสถานการณ์ ได้แก่ 1) Planning for one-day trip with friends 2) Describing the restaurant menu 3) Planning the ways to solve problems และ 4) Making a sales pitch โดยวัดได้จากแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษแบบตรงที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกยอมรับหรือชื่นชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง โดยวัดได้จากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจำนวน 15 ข้อ

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการเรียน (Active Learner) จากการลงมือปฏิบัติภาระงานและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้มากที่สุด
3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้สอนในการปรับใช้กับผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยฉบับนี้ได้อธิบายถึงผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในงานวิจัย แบ่งเนื้อหาออกเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการพูดภาษาอังกฤษ ในส่วนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กล่าวถึงทฤษฎีและการนำไปปฏิบัติ ส่วนการพูดภาษาอังกฤษ กล่าวถึงการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความสำคัญของทักษะที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

- 1.1 ความสำคัญของภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 สาระสำคัญของภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.4 คุณภาพผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 1.6 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- #### 2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- 2.1 ความหมายของภาระงาน
 - 2.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 2.3 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 2.4 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 2.5 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
- #### 3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 3.1 ความหมายของการพูด
 - 3.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.3 ทักษะย่อยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.4 การจัดกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ

- 3.5 การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 4. ความพึงพอใจ
 - 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 4.2 การวัดความพึงพอใจ
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

1.1 ความสำคัญของภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวันในสังคมโลก เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เป็นปัจจัยที่ใช้ศึกษาหาความรู้ ประกอบอาชีพ เป็นสื่อในการสร้างความเข้าใจระหว่างความแตกต่างทางวัฒนธรรม ช่วยให้เข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ และนำมาซึ่งวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่อยู่ในสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดทำรายวิชา และจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.2 สาระสำคัญของภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างหลากหลาย โดยสาระสำคัญของภาษาต่างประเทศประกอบไปด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น โดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน และเขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล บทสรุปและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ด้านภาษาและวัฒนธรรม มีการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่าง

ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม ด้านภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อเชื่อมโยงความรู้กับรายวิชาอื่นๆ เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียน และ ด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ได้แก่ การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคนในสังคม

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.4 คุณภาพผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ที่ตนประสบ ข่าวสารเหตุการณ์ เรื่องราว หรือประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของตนเองหรือสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญของหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ประเด็นต่างๆที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

2. ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษา ใช้น้ำเสียง และแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับบุคคล เวลา และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถอธิบายเกี่ยวกับวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วมหรือจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และสังคม

3. ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในกลุ่มคำศัพท์ 2,100-2,250 คำ โดยประมาณ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น

1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สำคัญและสอดคล้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ผู้เรียนเลือกหรือระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้พูดอธิบาย ให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง ได้แก่ ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง

1.6 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จากการศึกษารายละเอียดจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปี

ที่ 3 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ23102 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ใช้เวลา 60 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 1.5 หน่วยกิต มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผู้เรียนปฏิบัติตามและใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม มีการอ่านออกเสียง ระบุหัวข้อ บอกใจความสำคัญ และรายละเอียดสนับสนุน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็น ให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบจากการอ่านเรื่องประเภทต่างๆ ผู้เรียนอธิบาย เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และเรียงลำดับ คำตามโครงสร้างประโยคของภาษาอังกฤษ รวมทั้งเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณีและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูลหรือข้อเท็จจริงพร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษ มีการขอและให้ข้อมูล ใช้ทักษะในการสื่อสารเพื่อแสดง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการของตน รวมถึงการให้ความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธ เกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น ใน ห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน และประเทศของตน โดยใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทางอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ มีศักยภาพทางด้านภาษาสู่มาตรฐานสากล มีการเข้าร่วมหรือจัดกิจกรรมทาง ภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจของตนเองโดยให้เหมาะสมกับบุคคล โอกาส มารยาทสังคม ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร ก้าวทันเทคโนโลยี และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ครอบคลุมทั้ง 8 ประการ

2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หรือ Task-based Learning (TBL) เป็นวิธีการที่ ช่วยให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน มีการฝึกฝนสู่การนำไปใช้ ผู้เรียนจะเป็นผู้ใช้ภาษาผ่านภาระงาน หรือหน้าที่ที่ต้องทำ มีหลายงานวิจัย ที่เห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) เป็นวิธีการหนึ่งที่เป็นทางเลือกในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาการสอน ภาษาอังกฤษได้ Nunan (2004) กล่าวว่า Task-based Learning มีประโยชน์มากมายในการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะวิธีนี้นำมาซึ่งประสบการณ์ทางด้านภาษาภายในชั้นเรียน นอกจากนี้ยัง เน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติทั้งแบบคู่และแบบกลุ่ม และนักเรียนยังสามารถแบ่งปันความคิดของตนให้แก่กันและกัน Recio (2005) กล่าวในทำนอง

เดียวกันว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสอดคล้องกับความต้องการของเด็กในฐานนะผู้เรียน ภาษา และภาระงานที่เน้นการสื่อสารยังมีประโยชน์ในการสอนภาษาแก่เด็กอีกด้วย มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาหลายท่านอธิบายถึงภาระงาน และการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังนี้

2.1 ความหมายของภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน มีการฝึกฝนสู่การนำภาษาไปใช้ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตจริง ผู้เรียนจะเป็นผู้ใช้ภาษาผ่านภาระงานหรือ หน้าที่ที่ต้องทำทั้งในรูปแบบคู่และแบบกลุ่ม โดยภาระงานที่ทำเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษา มากที่สุด โดยมีนักวิชาหลายท่านให้ความหมายของภาระงานไว้ดังต่อไปนี้

Willis (1996) กล่าวว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร ตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ ผู้สอนเป็นผู้เลือกหัวข้อและภาระงานที่กระตุ้นผู้เรียน ดึงความสนใจของผู้เรียน เพิ่มระดับความท้าทายทางภาษาและสติปัญญา และสนับสนุนการพัฒนา ทางภาษาของผู้เรียน ภาระงานที่ปฏิบัติมุ่งเน้นความเข้าใจและการสื่อความหมายสู่ความสำเร็จของ การปฏิบัติ โดยระหว่างการปฏิบัติภาระงานผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในวิธีการที่มีความหมาย ซึ่งทุก ๆ ภาระงานที่ปฏิบัติควรให้ผลลัพธ์เสมอ ความท้าทายในการบรรลุผลลัพธ์นั้นทำให้การจัดการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นกระบวนการที่สร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน

Ellis (2003) ได้ให้ความหมายของคำว่าภาระงานไว้ว่า เป็นแผนงานที่ต้องการให้ผู้เรียน ปฏิบัติ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสามารถประเมินผลทางด้านความถูกต้องและความ เหมาะสมของเนื้อหา เป็นวิธีการที่เน้นให้ผู้เรียนสนใจความหมาย และใช้แหล่งทรัพยากรทางภาษา ของตนเอง แม้ว่ารูปแบบของภาระงานจะมีส่วนช่วยให้เลือกใช้รูปแบบที่เฉพาะเจาะจงก็ตาม นอกจากนี้ภาระงาน ยังหมายถึงผลของการใช้ภาษาที่มีความคล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง เช่น ทักษะการพูดการเขียน และกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นต้น

Nunan (2004) ได้ให้ความหมายของภาระงานไว้ว่า เป็นชิ้นงานที่ถูกทำขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจของภาษาเป้าหมาย การจัดการภาษาเป้าหมาย การสร้างผลผลิต ทางภาษาเป้าหมาย หรือการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาเป้าหมาย ซึ่งเป็นวิธีการที่เน้นการใช้ความรู้ทาง ไวยากรณ์ของผู้เรียนให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น เน้นการสื่อความหมายมากกว่าการเข้าใจใน หลักไวยากรณ์ นอกจากนี้ภาระงานควรมีความครบถ้วนและสมบูรณ์ แต่ละขั้นตอนในการปฏิบัติ ภาระงาน ได้แก่ ในช่วงเริ่มต้น ช่วงระหว่างและช่วงท้ายของกิจกรรมควรมีรายละเอียดครบถ้วน

Bygate (2016) อธิบายความหมายของภาระงานว่า เป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่ผู้เรียนใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ได้แก่ การลงมือทำสิ่งใดๆภายใต้จุดหมายของการใช้ภาษา

Ellis, Skehan, Li, Shintani, and Lambert (2019) กล่าวเกี่ยวกับภาระงานไว้ในทางเดียวกันว่า ภาระงานคือ กิจกรรมที่เน้นการสื่อความหมายเป็นหลัก ผู้เรียนไม่ได้พูดซ้ำ ๆ ตามที่ผู้อื่นพูด แต่ภาระงานควรมีความสอดคล้องกับกิจกรรมในโลกแห่งความจริง ความสำเร็จของการทำภาระงานมีความสำคัญ และการประเมินภาระงานถือเป็นส่วนหนึ่งของผลลัพธ์

จากความหมายของภาระงานข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ภาระงานเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ภาระงานควรมุ่งให้ผู้เรียนเข้าใจและเน้นสื่อความหมาย นอกจากนี้ภาระงานควรมีความท้าทาย และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

2.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่ง Nunan (2004) ได้สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 6 ข้อ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย คือ เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน หรือผลลัพธ์ที่ได้หลังจากการทำกิจกรรม ซึ่งเป้าหมายจะสอดคล้องกับความสนใจ และสมรรถภาพของผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถบอกจุดหมายหรือจุดประสงค์ของกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนโดยตรง หรือสามารถตั้งคำถามถึงความสำคัญของเรื่องที่จะเรียน นอกจากนี้ยังสามารถบอกได้โดยนัย เพราะผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จากการทำกิจกรรม โดยทั่วไปแล้วกิจกรรมที่เน้นภาระงานนั้น สามารถมีจุดมุ่งหมายได้มากกว่าหนึ่ง เพราะกิจกรรมที่เน้นภาระงาน อาจมีความซับซ้อนหรือมีกิจกรรมย่อย ๆ อีกหลายกิจกรรมแทรกอยู่

2. ตัวป้อนทางภาษา คือ ข้อมูลที่ผู้สอนจัดเตรียมให้แก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการดำเนินภาระงานจนบรรลุตามเป้าหมาย และควรเป็นข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ สมรรถภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับโลกแห่งความเป็นจริง และมีลักษณะที่สอดคล้องกับของจริง ซึ่งหมายถึงข้อมูลแบบภาษาพูดหรือภาษาเขียนที่เน้นการสื่อสารมากกว่าการสอนภาษา และผู้สอนควรใช้ตัวป้อนทางภาษาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพราะเป็นการส่งเสริมให้กิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และควรเพิ่มความรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษาในบริบทที่หลากหลาย

3. การดำเนินงาน เป็นการระบุสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องทำร่วมกับสิ่งที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้

4. บทบาทผู้สอน คือ การระบุว่าผู้สอนมีหน้าที่อะไรในขณะดำเนินกิจกรรม
5. บทบาทผู้เรียน คือ การระบุว่าผู้เรียนมีบทบาทอะไรในขณะดำเนินกิจกรรม
6. สถานที่ คือ การจัดสภาพห้องเรียนให้สอดคล้องกับภาระงาน และควรคำนึงถึงจำนวนของผู้เรียน หรือขนาดห้องเรียน เป็นต้น

จากองค์ประกอบดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนให้เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติภาระงาน ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของภาระงาน ตัวป้อนหรือข้อมูลทางภาษาที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แก่ผู้เรียน ภาระงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และสถานที่ในการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น

2.3 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนรวมทั้งในสถานการณ์จริง ซึ่งกิจกรรมทางภาษาเข้ามามีส่วนสำคัญในการเรียนการสอนภาษาเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จากแหล่งต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

Paulston and Bruder (1976), Breen and Candlin (1987) และ Willis (1996) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติไว้ในทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมในลักษณะปัญหาที่มีแนวทางในการแก้ไขได้หลายทาง (Problem - solving) โดยนักเรียนจะต้องเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งเท่านั้น กิจกรรมนี้มักให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มไม่ควรเกิน 4-5 คน การจัดกลุ่มควรจัดให้มีเด็กเก่งและเด็กอ่อนอยู่คละกัน ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันแก้ปัญหา โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ

2. กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (Information sharing) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการพูดแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว

3. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้รับบทบาทต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้ รูปแบบกิจกรรมประกอบด้วย สถานการณ์ (Situation) บทบาท (Roles) และสำนวนที่ใช้พูดออกมา (Useful expression) ในขณะเดียวกัน ความรู้เดิมและประสบการณ์

(Background knowledge) มีส่วนสำคัญในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ เพราะจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ Willis and Willis (2013) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมที่แตกต่างจากรูปแบบกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นเพิ่มเติม คือ

1. กิจกรรมประเภทการจัดทำรายการ (Listing) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการพูด เพื่ออธิบายความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบในการทำการรายการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการปฏิบัติภาระงาน

2. กิจกรรมประเภทการจัดเรียงลำดับข้อมูลและการแยกประเภท (Sorting and ordering) เป็นกิจกรรมการปฏิบัติภาระงานที่ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลให้ถูกต้องสมบูรณ์กิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การจัดเรียงหัวข้อ เรื่องราว การกระทำ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. กิจกรรมการเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่แหล่งที่มาของข้อมูลแตกต่างกันกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจับคู่ การหาลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกัน

4. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving) เป็นกิจกรรมที่มีสถานการณ์และปัญหา กำหนดให้ นักเรียนจะได้เจอและคุ้นเคยกับปัญหาและหาวิธีการแก้ปัญหานั้น เป็นกิจกรรมที่ท้าทายให้นักเรียนสามารถตรวจสอบปัญหา พยายามหาแนวทาง และบอกวิธีการให้บรรลุผล

5. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) ภาระงานนี้ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหนึ่งโดยแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่น นักเรียนอาจอภิปรายข้อดี และข้อเสียของประเด็นต่าง ๆ หรือหาข้อมูลออนไลน์ เป็นต้น

6. กิจกรรมการสร้างงาน (Creating tasks) หรือที่รู้จักกันทั่วไป คือ โครงการ (Project) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อร่วมกันสร้างงาน โดยมีขั้นตอนในการทำมากกว่ากิจกรรมประเภทอื่น ๆ และเป็นกิจกรรมที่สามารถรวมรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน ในการทำกิจกรรมประเภทนี้ นักเรียนอาจจะต้องไปทำกิจกรรมภายนอกชั้นเรียนและสิ่งที่สำคัญในการทำกิจกรรมคือ การเน้นทักษะกระบวนการและการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

จากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากที่สุดผ่านการใช้ภาษาเป้าหมาย ซึ่งการทำภาระงานเป็นคู่และกลุ่มจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

2.4 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา และเรียนรู้ จากการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงจากการทำภาระงาน โดยมีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงขั้นตอน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังต่อไปนี้

Willis (1996) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงาน กิจกรรมในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการ เรียนรู้การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการเรียนรู้ และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่ลักษณะคล้ายกับ งานที่จะต้องปฏิบัติจริงในขั้นถัดไป

2. ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงาน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ โดยมุ่งเน้นด้านความหมายในการสื่อสาร นักเรียนอาจ ทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มโดยมีรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่หลากหลาย เช่น การหาลักษณะที่ เหมือนหรือแตกต่าง (Spot the difference) การเติมข้อมูลที่หายไป (Information gap task) หรือ การเล่าเรื่อง (Retelling story) เป็นต้น หลังจากทีนักเรียนปฏิบัติภาระงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว นักเรียนมีการเตรียมรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน โดยมีผู้สอนให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และมีการฝึกซ้อมก่อนการรายงานจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความ มั่นใจในการรายงานมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการรายงานนั้นนักเรียนสามารถรายงานโดยการพูด การ เขียน การใช้แถบบันทึกเสียง หรือการใช้วิดีโอ ต่อจากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความ คิดเห็น ต่อผลการปฏิบัติภาระงาน ขั้นระหว่างปฏิบัติงานแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้น ปฏิบัติงาน (Task) โดยนักเรียนปฏิบัติภาระงานเป็นคู่หรือกลุ่ม เน้นการพูดแบบธรรมชาติ นักเรียนมี โอกาสใช้ภาษาที่ได้ค้นพบและเปล่งออกมาด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังได้โต้ตอบในเรื่องที่อ่านหรือฟัง ในขณะที่ครูเดินดูรอบชั้นเรียน สนับสนุนให้นักเรียนใช้ภาษา ผู้สอนช่วยเหลือแต่ไม่แก้ไขส่วนที่ผิด นักเรียนจะมีแรงบันดาลใจเมื่อตนได้บรรลุเป้าหมายในการทำภาระงาน ขั้นต่อมาได้แก่ ขั้นวางแผน (Planning) นักเรียนเตรียมตัวรายงานในชั้นเรียน ซึ่งเน้นความชัดเจน การสร้างภาษา ความถูกต้อง

และมีความเหมาะสมสำหรับการนำเสนอในชั้นเรียน โดยนักเรียนจะนำเสนอกระบวนการปฏิบัติภาระงานและผลการปฏิบัติภาระงานแบบสั้นๆ ร่างและฝึกการนำเสนอหรือเขียนรายงาน ในขณะที่ครูเดินดูรอบชั้นเรียน ช่วยเสริมสำนวน ภาษาเมื่อนักเรียนต้องการ และ ชั้นรายงาน (Report) ในชั้นนี้ นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม นำเสนอหน้าชั้นเรียน ส่วนคู่หรือกลุ่มอื่นเพิ่มเติมประเด็นอื่น หรือเสนอความเห็น ระหว่างการนำเสนอ ผู้เรียนจะต้องมีเป้าหมายในการฟัง สามารถถามเพื่อเปรียบเทียบกับของตนเอง หรือเพื่อสำรวจได้ ครูมีหน้าที่เป็นกรรมการที่ให้ความคิดเห็นในเนื้อหาที่นักเรียนรายงาน และในชั้นตอนนี้จะมีการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากชั้นรายงาน

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task) ในชั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ภาษาและขั้นฝึกหัดใช้ภาษา โดยในขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่เรียนรู้ในงานปฏิบัติ และเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในงานปฏิบัตินั้น โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและเสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง กิจกรรมในชั้นตอนนี้ เช่น การนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง โดยการวิเคราะห์ภาษาจากเนื้อเรื่องที่อ่านในส่วน of ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น กิจกรรมในชั้นนี้ เช่น การให้นักเรียนทำงานปฏิบัตินั้นอีกครั้งหนึ่งแต่มีเงื่อนไขและวิธีการที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานในครั้งแรก

Ellis (2003) อธิบายการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมที่มีความหมายและสอดคล้องกับชีวิตจริง ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) มีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมผู้เรียนสู่การปฏิบัติภาระงานด้วยวิธีการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา ขั้นนี้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่หลากหลายโดยร่วมกันทั้งชั้นเรียน ผู้สอนและผู้เรียนลงมือปฏิบัติภาระงานในรูปแบบเดียวกับภาระงานจริงให้บรรลุผลก่อนการปฏิบัติภาระงานจริงในขั้นต่อไป เป็นการเตรียมผู้เรียนในขั้นต้น มี 4 วิธี ดังนี้ 1) สนับสนุนให้ผู้เรียนทำภาระงานที่คล้ายคลึงกับภาระงานจริงในขั้น During task 2) นำผู้เรียนให้สังเกตรูปแบบในการทำ

ภาระงาน 3) เชื่อมโยงผู้เรียนกับกิจกรรมที่ออกแบบมาเพื่อเตรียมผู้เรียนสู่การทำภาระงาน และ 4) นำเสนอเทคนิค การวางแผน สู่การทำภาระงาน

2. ชั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (During task) ชั้นนี้เป็นการเปิดโอกาสที่สำคัญแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาของตนสู่การทำงานอย่างเป็นธรรมชาติแบบคู่หรือกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในการทำภาระงาน มีรูปแบบดังนี้ 1) ภาษาพูดที่เป็นการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ 2) ภาษาพูดที่ส่งเสริมรูปแบบของการสร้างภาษาโดยตรงและชัดเจน 3) โอกาสสำหรับผู้เรียนในการทำภาระงานที่สอดคล้องกับการใช้ภาษา 4) โอกาสที่ผู้เรียนจะสนใจในรูปแบบภาษาที่เฉพาะเจาะจงทั้งทางตรงและทางอ้อม 5) เป้าหมายในการทำภาระงาน และ 6) ความพยายามของผู้เรียนในการสื่อสาร

3. ชั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (post-task) ชั้นนี้สร้างทางเลือกที่หลากหลายแก่ผู้เรียน ผู้เรียนเตรียมตัวนำเสนอสิ่งที่ตนค้นพบและศึกษาในชั้นเรียน มีลักษณะดังนี้ ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิบัติภาระงานซ้ำ ๆ ผู้เรียนและผู้สอนมีโอกาสสะท้อนผลการปฏิบัติภาระงาน และมีการส่งเสริมผู้เรียนให้มุ่งสังเกตปัญหาในการปฏิบัติภาระงาน

Nunan (2004) อธิบายกรอบของการปฏิบัติภาระงานไว้เป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. Schema building ชั้นนี้ผู้สอนจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้อย่างมีแบบแผน นำเข้าสู่หัวข้อในการเรียน สร้างบริบทในการปฏิบัติภาระงาน และมีการนำเสนอคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นแก่ผู้เรียนเพื่อสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติภาระงานจนสำเร็จ

2. Controlled practice ได้แก่การฝึกแบบควบคุม ช่วยให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ โครงสร้าง และหน้าที่ทางภาษามาช่วยในการปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดรูปแบบไว้

3. Authentic listening practice ได้แก่การฝึกฝนการฟังโดยใช้สื่อการจัดการเรียนรู้จริง โดยผู้เรียนได้ฝึกการฟังจากเสียงของเจ้าของภาษา และปฏิบัติภาระงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนได้ฟัง

4. Focus on linguistic element เป็นขั้นที่เน้นองค์ประกอบของภาษา ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางภาษา ผู้เรียนอาจได้ฟังจากกิจกรรมในชั้นก่อนหน้าอีกครั้ง และสังเกตรูปแบบเสียงที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังใช้คำศัพท์ที่กำหนดไว้มาเขียนคำถามและคำตอบที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบของภาษา

5. Provide freer practice ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมแบบอิสระภายใต้รูปแบบทางภาษาที่ผู้สอนป้อนและจากสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระเพื่อปฏิบัติภาระงานให้ลุล่วง

6. Introduce the pedagogical task ขั้นสุดท้ายนี้คือการนำเข้าสู่ภาระงานเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนปฏิบัติภาระงานภายในกลุ่มย่อย โดยแต่ละกลุ่มได้ศึกษาร่วมกันอภิปราย และปฏิบัติภาระงานเพื่อฝึกฝนภาษา

Curran (2006) สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบภาระงานโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้น Pre-task ผู้สอนนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาโดยเน้นคำศัพท์และสำนวนที่เป็นประโยชน์ มีการใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับภาระงาน เช่นการใช้ภาพ หรือวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2. ขั้น Task preparation เน้นความสำคัญในการเตรียมผู้เรียน โดยผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการปฏิบัติภาระงาน ใช้ภาษาและทำความเข้าใจกับเนื้อหาให้มากที่สุด ผู้เรียนมีโอกาสเสนอความคิดเห็นของตนและเตรียมการนำเสนอสิ่งที่ตนคิดและวางแผนนั้น ขั้นที่สามได้แก่ Task realization ผู้เรียนสร้าง แสดง หรือนำเสนอภาระงานที่ตนปฏิบัติ

3. ขั้น post-task แบ่งเป็น Language focus โดยผู้สอนบันทึกประเด็นต่างๆที่น่าสนใจ เช่นคำศัพท์หรือสำนวนหลังจากการนำเสนอในขั้นที่ผ่านมา นอกจากนี้ผู้เรียนย้อนกลับไปดูสิ่งที่ตนนำเสนออีกครั้งเพื่อสร้างความเข้าใจในภาษา วิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ยากและน่าสนใจเพิ่มเติม หลังจากนั้นดำเนินขั้น Feedback and evaluation ผู้สอนเป็นผู้ให้ผลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยการอธิบายเกี่ยวกับภาระงานที่ผู้เรียนปฏิบัติ หรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติภาระงานครั้งต่อไป

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นก่อน ขั้นระหว่าง และขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานตามรูปแบบของ Willis (1996) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้น Pre-task เป็นขั้นเตรียมผู้เรียนในการปฏิบัติภาระงานโดยผู้สอนจะแนะนำผู้เรียนและนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียนหรือหัวข้อที่จะสอนซึ่งมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษา มีการให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายกับภาระงานจริง รวมไปถึงมีการสอนคำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ที่จำเป็นแก่ผู้เรียน ขั้น 2) Task cycle ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วยภาระงาน (Task) ซึ่งผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาด้วยการทำภาระงานทั้งในรูปแบบคู่และแบบกลุ่มเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

ของภาระงานนั้น Planning ผู้เรียนวางแผนโดยการเตรียมตัวเพื่อนำเสนองานและสุดท้าย Report ผู้เรียนรายงานผลและจดบันทึก โดยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์โดยใช้ภาษากับเพื่อน และ 3) ชั้น Language focus ประกอบด้วย Analysis และ Practice โดยผู้เรียนจะได้ทำภาระงานอีกครั้งหนึ่งและให้ผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับการทำงานและวิธีการในการแก้ปัญหาในภาระงาน ผู้สอนสามารถทบทวน และฝึกการออกเสียง คำศัพท์และสำนวนที่ได้จากชั้นก่อนหน้าแก่ผู้เรียนได้

2.5 การวัดและประเมินการจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการที่มุ่งเน้นการปฏิบัติที่ให้ผลลัพธ์ผ่านการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของการประเมินผล โดยวัดความสำเร็จหลังจากการปฏิบัติภาระงาน มีนักวิชาการหลายท่านอธิบายการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังนี้

Ellis (2003) อธิบายการวัดและประเมินผลการปฏิบัติภาระงานไว้ว่า เป็นเครื่องมือในการประเมินและการนำความสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายของผู้เรียนออกมา มีวิธีการดังต่อไปนี้

1. การประเมินผลการปฏิบัติภาระงานโดยตรง (Direct assessment) เป็นการวัดและประเมินโดยตรงจากผลลัพธ์ที่ผู้เรียนใช้แก้ปัญหาในภาระงาน
2. การประเมินภาษาเชิงวิเคราะห์ (Discourse analytic measure) เป็นรูปแบบการวัดศักยภาพของผู้เรียนหลายด้าน เช่น ความคล่องแคล่ว ความถูกต้อง และความซับซ้อนในการใช้ภาษา เป็นต้น
3. การประเมินโดยใช้แบบประเมิน (External rating) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการสังเกตการปฏิบัติภาระงานโดยผู้สอน และประเมินตามรูปแบบที่ผู้สอนกำหนด โดยมีการให้คะแนนแบบอิงเกณฑ์การประเมินและ อิงเกณฑ์การปฏิบัติภาระงาน

Shehadeh (2018) อธิบายรูปแบบการประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังนี้

1. การประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative assessment) และ การประเมินเพื่อวัดผล (Summative assessment) โดย การประเมินเพื่อการพัฒนา เป็นการประเมินความก้าวหน้า

ของผู้เรียนในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุง แก้ไข และพัฒนา ในทางกลับกัน การประเมินเพื่อวัดผลมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้

2. การประเมินแบบอิงการปฏิบัติงาน (Performance-referenced assessment) มีจุดประสงค์ในการวัดขอบเขตการใช้ภาษาของผู้เรียนในการปฏิบัติภาระงาน และวัดความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาในบริบทที่เฉพาะเจาะจง

3. การประเมินทางตรง (Direct assessment) เป็นการวัดการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียนจากผลลัพธ์ที่สำเร็จ

4. การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic assessment) เป็นวิธีการที่สอดคล้องหรือใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในโลกความเป็นจริง

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถกระทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งวิธีการที่หลากหลายนั้นเป็นเครื่องมือในการประเมินและการนำความสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายของผู้เรียนออกมา ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกการประเมินทางตรง (Direct assessment) โดยการสอบพูดปากเปล่า (Oral Test) ดังมีรายละเอียดในบทที่ 3

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันและอนาคต โดยสามารถใช้ในการสื่อสาร ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอธิบายเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ความหมายของการพูด

การพูดเป็นการแสดงปฏิสัมพันธ์ทางภาษา เป็นกระบวนการที่ผู้พูดส่งสารให้แก่ผู้ฟังหรือผู้ที่รับสารโดยใช้การเปล่งเสียง ซึ่งผู้พูดต้องสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้ นั่นคือ ผู้พูดจะต้องสื่อสารภาษาของสังคมที่ตนอยู่และสังคมอื่น ๆ ได้ การพูดถือเป็นกระบวนการทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล และยังถือเป็นพฤติกรรมขั้นพื้นฐานของมนุษย์อีกด้วย

Paulston ((1987) อ้างถึงใน (Richards & Rodgers, 2014)) อธิบายความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดไม่ได้เป็นเพียงความสามารถด้านการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้นแต่ผู้พูดสามารถสื่อสารในสังคมอื่นได้เช่นการใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดอีกด้วยดังนั้นองค์ประกอบที่ไม่ได้ใช้คำพูดจึงถือว่าเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของความสามารถในการสื่อสาร

Savignon ((1997) อ้างถึงใน (Richards & Rodgers, 2014)) อธิบายว่า การพูดคือวิธีการที่คนหนึ่งกล่าวคำพูดออกมาเพื่อให้อีกคนหนึ่งหรือคนอื่น ๆ เข้าใจและการแปลความหมายนั้นต้องแปลได้ถูกต้องตามความต้องการของผู้พูดโดยการพูดนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายสถานการณ์ซึ่งเป็นการสื่อสารและการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ต้องขึ้นอยู่กับบริบทในการพูดและจุดประสงค์ของการสื่อความหมายโดยที่คนทั้งสองฝ่ายผู้พูดและผู้ฟังต้องเข้าใจตรงกันและมีประสบการณ์ที่คล้ายกัน

Bailey and Nunan (2005) ให้ความหมายไว้ว่า การพูดเป็นปฏิกริยาที่ถูกสมองสั่งการและแสดงออกมาเป็นคำออกจากปาก ซึ่งเป็นทักษะที่เน้นกระบวนการและการใช้คำเพื่อบอกความหมาย

งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2548) อธิบายว่าการพูดเป็นกระบวนการในการใช้ถ้อยคำน้ำเสียง รวมไปถึงการแสดงท่าทางเพื่อถ่ายทอดสิ่งที่ตนคิดรู้สึกและสิ่งที่ต้องการซึ่งจากผู้พูดให้ผู้ฟังเกิดการรับรู้และตอบสนองหรือคล้ายตามจุดประสงค์ของผู้พูด

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การพูดเป็นปฏิกริยาหรือเป็นการแสดงปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสาร โดยกระบวนการของการส่งผ่านข้อมูล ผู้พูดต้องการสื่อสารให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและบรรลุเป้าหมายที่ผู้พูดต้องการส่งแก่ผู้ฟัง โดยมีการใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้พูดต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบเพื่อที่จะได้มีความรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว และนำไปใช้ในการสอนและพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่นกัน

3.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยปัจจัยที่สำคัญต่าง ๆ ผู้วิจัยศึกษาองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากแหล่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

Harris and Murtagh (1988) อธิบายสาระสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ว่าประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง ในขณะที่ผู้พูดต้องออกเสียงพยัญชนะ สระ การเน้นคำประโยค และคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง
2. ไวยากรณ์ ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา
3. คำศัพท์ ต้องใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง
4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว
5. ความสามารถที่จะทำให้เกิดความเข้าใจ มีความสามารถในการเข้าใจข้อมูล พูดโต้ตอบให้การสื่อสารดำเนินต่อไปอย่างไม่ติดขัด

Goh and Burns (2012) อธิบายองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษว่าประกอบด้วย 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. Knowledge of language and discourse คือการรวมการสอนรูปแบบเสียงของภาษา การรับรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ และความเข้าใจความกว้างของภาษาที่เชื่อมโยงกัน เข้าด้วยกัน
2. Core speaking skills คือการพัฒนาความสามารถในกระบวนการพูดอย่างรวดเร็ว เพื่อเกิดความคล่องแคล่ว รวมไปถึงความสามารถในการสร้างคำพูดและการจัดการความสับสนไหลของการพูด
3. Communication strategies คือการพัฒนากลวิธีในด้านความรู้ความเข้าใจเพื่อชดเชยข้อจำกัดด้วยความรู้เกี่ยวกับภาษา กลวิธีในการจัดการความคิดของผู้พูด และกลวิธีในการโต้หรือมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษคือการออกเสียงบนพื้นฐานของการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีการพัฒนาให้เกิดความคล่องแคล่ว มีความเข้าใจในข้อมูลระหว่างผู้ส่งและผู้รับสาร และมีกลวิธีในการสื่อสารที่เหมาะสม สามารถสรุปองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เป็น 3 องค์ประกอบได้แก่ การออกเสียงรูปแบบต่างๆ ความคล่องแคล่วในการพูด และความรู้ความเข้าใจในข้อมูลที่ใช้ในการโต้ตอบ

3.3 ทักษะย่อยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยทักษะย่อยที่เน้นเจาะลึกส่วนต่าง ๆ ของการพูดภาษาอังกฤษลงไปอีก เพื่อสามารถพัฒนาจุดย่อยต่าง ๆ นั้น จนนำไปสู่การบรรลุทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่อไป มีนักวิชาการหลายท่านอธิบายเกี่ยวกับทักษะย่อยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้

Lackman (2010) กล่าวถึงทักษะย่อยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า ผู้สอนควรสอนทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะย่อยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาการสื่อสารนอกชั้นเรียน จากการฝึกฝนในชั้นเรียนก่อน โดยทักษะย่อยที่สำคัญที่ควรเรียนรู้ได้แก่

1. ความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ
2. ความถูกต้องของคำและการออกเสียง
3. หน้าที่ของภาษา
4. ความเหมาะสมในการเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ที่จำเป็นในการพูด
5. การผลิตกันพูดหรือการสลับบทบาทกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง
6. ความยาวในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
7. การถามและการตอบเป็นภาษาอังกฤษ
8. การแก้ไขและการพูดซ้ำเป็นภาษาอังกฤษ
9. การใช้คำเชื่อมความในการพูดภาษาอังกฤษ

Spratt, Pulverness, and Williams (2011) แบ่งทักษะย่อยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดังนี้

1. การแสดงทัศนคติ ความรู้สึก และอารมณ์เป็นภาษาอังกฤษ
2. การใช้กลวิธีโต้ตอบในการพูดภาษาอังกฤษ
3. การสรุปความจากการสื่อสาร
4. การถอดความจากการสื่อสาร

Richards and Rodgers (2014) กล่าวเสริมในหัวข้อการพูดแบบการโต้ตอบ ว่า การสอนที่ดีที่สุดคือตัวอย่างของบทสนทนาโต้ตอบอย่างเป็นธรรมชาติ ในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1. การพูดเปิดและปิดการนำเสนอ

2. การพูดคุยเรื่องทั่วไปหรือเรื่องประจำวัน
3. การพูดเล่าเหตุการณ์และประสบการณ์ส่วนตัว
4. การพูดโต้ตอบเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย

สรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะหลักของภาษาอังกฤษ และทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกเป็นทักษะย่อยได้ เช่น การพูดโต้ตอบในการสนทนา การพูดเล่าเหตุการณ์หรือแสดงทัศนคติต่าง ๆ ความยาวของวลีหรือประโยค ความถูกต้องในแต่ละองค์ประกอบของการพูด และความเหมาะสมในการใช้ภาษา เป็นต้น

3.4 การสอนพูดภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างมากในการฝึกให้ผู้เรียนพูดอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว Hammer et al. (2007) ให้เหตุผลในการสอนพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกพูดภาษาอังกฤษตามสถานการณ์จริงในชั้นเรียน ผู้เรียนและผู้สอนสามารถใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ในกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนยังได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนอีกด้วย ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดในสถานการณ์จริงต่าง ๆ ที่พบเจอในชีวิตประจำวัน

Bailey and Nunan (2005) ได้ให้หลักการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า

1. ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างของบริบทการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง และในฐานะภาษาต่างประเทศ ในบริบทภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้สอนต้องเลือกประเด็นในการสอนพูดที่ตอบโจทย์ของจุดประสงค์ของการสื่อสาร การสอนในชั้นเรียนจึงเป็นตัวเลือกที่สำคัญที่เปิดโอกาสแก่ผู้เรียนให้ใช้ภาษา สำหรับบริบทภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง ผู้สอนต้องช่วยผู้เรียนให้พัฒนาศักยภาพของตนเองมากยิ่งขึ้นและรับมือกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นที่มีผลกระทบต่อ การพูดได้
2. การสอนพูดภาษาอังกฤษ ควรเพิ่มการทำงานแบบกลุ่มและแบบคู่ เพื่อกระตุ้นความสนใจแก่ผู้เรียน การทำงานกับเพื่อนสามารถสร้างทั้งความปลอดภัยและความกดดันในเวลาเดียวกัน แต่เมื่อคุยกับเพื่อน ผู้เรียนจะรู้สึกที่ตนเองถูกประเมินหรือตัดสินอยู่ และเมื่อได้ทำงานเป็นกลุ่ม แรงกดดันจากกลุ่มอื่นจะทำให้ผู้เรียนมีพยายามในการทำภาระงานของตนให้สำเร็จ

3. การจัดการเรียนรู้ควรมีกิจกรรมที่ครอบคลุมทุกด้านของหน้าที่ของการพูด (Functions) ได้แก่ 1) Talk as transaction กิจกรรมที่ใช้จะมีโครงสร้างและรูปแบบที่ถูกจัดเตรียมไว้ เช่นการรับโทรศัพท์จะมีโครงสร้างทางภาษาที่เจาะจง โดยเน้นการคุยให้บรรลุวัตถุประสงค์ 2) Talk as interaction กิจกรรมที่ใช้จะมีโครงสร้างและรูปแบบที่คาดเดาไม่ได้หรือไม่ได้มีการจัดเตรียมไว้และมีความยืดหยุ่น มีเป้าหมายเพื่อสร้างและรักษาความสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การพูดตามหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ 3) Talk as performance เป็นกิจกรรมการสอนพูดที่ผู้เรียนต้องเตรียมตัวสำหรับการพูดมาเป็นอย่างดี เช่น การรายงานหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

4. ผู้สอนควรจัดหาหัวข้อที่น่าสนใจในการพูดให้แก่ผู้เรียน ควรเป็นเรื่องที่ได้รับความนิยมหรือเรื่องที่คุณเรียนรู้จัก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนทัศนคติและความรู้สึกต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหาและเลือกหัวข้อด้วยตนเอง เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างความรับผิดชอบในการทำภาระงานให้บรรลุตามเป้าหมาย

5. การช่วยฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน โดยการจัดระบบทางกายภาพหรือจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นเรื่องสำคัญ เช่น การจัดที่นั่งในชั้นเรียนสามารถช่วยเพิ่มความสำเร็จในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูดมากขึ้น

6. การสอนพูดควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทั้ง ด้านความถูกต้องและคล่องแคล่ว ผู้สอนไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีหากต้องการส่งเสริมความคล่องแคล่วในการพูดแก่ผู้เรียนในทำนองเดียวกัน ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้ใช้โครงสร้าง คำศัพท์ และการสะกดคำที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมความถูกต้องในการพูด

Spratt et al. (2011) อธิบายไว้ว่า การพูดนั้นถือเป็นทักษะที่ซับซ้อน ผู้เรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมตัวให้การพูดในชั้นเรียนโดยผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ชี้นำ ชี้นำคือกระบวนการในการแนะนำเรื่องที่จะเรียน รวมไปถึงแผนในการสอนและกิจกรรมที่นำไปสู่การสอนภาษาใหม่แก่ผู้เรียน

2. ขั้นการฝึกหัด หรือ ภาระงาน ขั้นนี้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาใหม่ที่ได้เรียนรู้ เช่นการทำข้อสอบหลังเรียนโดยให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันอย่างอิสระ

กิจกรรมในการสอนพูดภาษาอังกฤษช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้การแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของตน ซึ่งกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียน

เพราะผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงที่เจอในชีวิตประจำวัน กิจกรรมที่ดีจะช่วยกระตุ้นความคิดของผู้เรียน

Hammer et al. (2007); Ismaili (2013) และ Richards and Rodgers (2014) แบ่งกิจกรรมที่ใช้ในการสอนพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนทั้งสองฝ่ายมีข้อมูลคนละส่วน และทั้งคู่ต้องสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามภาระงานที่กำหนด โดยก่อนการทำกิจกรรม ผู้สอนต้องสอนโครงสร้างและรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการสนทนาถาม-ตอบข้อมูลเหล่านี้ให้แก่ผู้เรียน เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ผู้สอนและผู้เรียนจึงร่วมกันสรุปโครงสร้างและรูปแบบของภาษาที่ใช้อีกครั้งหนึ่ง

2. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นมาให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงบทบาทสมมตินั้นๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ เช่น ให้ผู้เรียนจับคู่ แต่ละคนจะได้รับบัตรคำสั่งเกี่ยวกับสถานการณ์แตกต่างกัน

3. กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation) กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้จากเนื้อหาในบทเรียนมาใช้สนทนาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุดโดยมีผู้สอนเป็นผู้ออกแบบ ตัวอย่างเช่น ในบทเรียนการซื้อขายตัวชมภาพยนตร์ ต้องแสดงเป็นผู้ขายและผู้ซื้อตามบทบาทของตนเอง เป็นต้น

4. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดปัญหาหรือสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองในการแก้ปัญหานั้นโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ได้เรียนรู้จากบทเรียน ตัวอย่างเช่น บทเรียนเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นผู้สอนกำหนดสถานการณ์ ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มต้องอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นปัญหา และท้ายที่สุดต้องหาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหา โดยในขณะที่อภิปรายกันนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกใช้โครงสร้างและรูปแบบของภาษาในการแสดงความคิดเห็น จากนั้นผู้สอนจึงให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอแนวคิดของกลุ่ม ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปแนวทางในการแก้ปัญหาทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง

5. กิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถกระทำได้ทั้งในและนอกห้องเรียน เช่น บทเรียนเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยว ผู้สอนอาจมอบหมายให้ผู้เรียนไปสัมภาษณ์

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาจากประเทศต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันคิดประเด็นการสัมภาษณ์ในชั้นเรียนก่อนที่ผู้เรียนไปสัมภาษณ์จริง จากนั้นจึงให้ผู้เรียนกลับมารายงานผลการสัมภาษณ์ให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง หรือครูอาจเชิญชาวต่างประเทศมาในชั้นเรียนแล้วให้ผู้เรียนช่วยกันสัมภาษณ์ หรืออาจให้ผู้เรียนสัมภาษณ์กันในห้อง เช่นกิจกรรม Find someone who เป็นต้น

6. กิจกรรมที่ใช้ภาพเป็นสื่อ (Using pictures) กิจกรรมในลักษณะนี้เป็นการใช้ภาพที่อาจเป็นภาพถ่ายหรือภาพวาดมาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดโดยมีอยู่หลายกิจกรรม เช่น การบรรยายบุคคลในภาพ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนจับกลุ่มๆ ละ 5-6 คน แต่ละคนนำภาพถ่ายของตัวเองเมื่อยังเป็นเด็กมากองรวมกันจากนั้นสุ่มหยิบภาพขึ้นมาทีละภาพแล้วช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าภาพนั้นเป็นภาพของใครและเพราะอะไร หรือการใช้ภาพที่จัดเรียงเป็นเรื่องราวมาให้ผู้เรียนฝึกพูดเล่าเรื่อง เป็นต้น

7. กิจกรรมการวิเคราะห์บทสนทนา (conversation analysis) เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาบทสนทนาจากนั้นจึงให้วิเคราะห์ภาษาที่ใช้ หรือหากเป็นบทสนทนาจากวิดีโอ หรือมีภาพประกอบก็อาจวิเคราะห์กิริยาท่าทางประกอบด้วย โดยครูเป็นผู้ตั้งประเด็นคำถาม

8. กิจกรรมการนำเสนอหน้าชั้นเรียน (oral presentation) เป็นกิจกรรมที่เป็นผลมาจากการให้ผู้เรียนไปศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่ครูกำหนด หรือตามความสนใจของผู้เรียนแล้วมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยก่อนการนำเสนอครูผู้สอนควรให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนว่าจะต้องทำอย่างไร เช่น การใช้เสียง การสบตาผู้ฟัง การใช้ท่าทาง การใช้สื่อประกอบ เป็นต้น

9. กิจกรรมการเล่าเรื่อง (Retelling) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนออกมาเล่าเรื่องที่อ่าน เล่าเรื่องที่ฟัง หรือเล่าเรื่องที่ดูมาจากโทรทัศน์ หรือวิดีโอแล้วมาเล่าให้เพื่อนและครูฟังหน้าชั้นเรียน ซึ่งก่อนการทำกิจกรรมครูก็ควรให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการเล่าเรื่องที่น่าสนใจด้วยว่ามีวิธีการอย่างไร ผู้เรียนจะได้ไปฝึกฝน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีการวัดและประเมินผลกิจกรรมนี้ด้วยผู้เรียนจะได้รู้เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินเพื่อไปฝึกฝนตนเอง

10. การใช้เกมทางภาษา (Language games) เป็นกิจกรรมที่มีการแข่งขันโดยการใช้ภาษาเป็นสื่อ เช่น การเล่นเกมบันไดงู โดยการที่ผู้เรียนแข่งขันกันตอบคำถามที่ปรากฏอยู่บนบอร์ด เมื่อ

ตอบถูกจะได้ทอดลูกเต๋าเพื่อเดินแต้ม หรือครูอาจดัดแปลงกิจกรรมไทยๆ มาใช้ เช่น กิจกรรมปิดตาตีหม้อ ครูอาจนำมาใช้ในการสอนการพูดประโยคคำสั่งก็ได้

กล่าวโดยสรุป การสอนพูดช่วยให้ผู้เรียนนั้นมีความรู้ความเข้าใจการการพูด ทั้งในเรื่องเสียง คำศัพท์ต่างๆ โครงสร้าง และความรู้ทางด้านภาษา จนสามารถใช้ภาษาที่ได้เรียนนั้นสื่อสาร ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือผู้ที่รับข้อมูล ทั้งนี้ยังรวมไปถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และบริบทที่แตกต่างกันอีกด้วย การสอนภาษาในปัจจุบันนี้นั้น เรื่องของการสื่อสารมากกว่าการเข้าใจด้านไวยากรณ์ และการแปล การสื่อสารนั้นช่วยให้ผู้ส่งสารกับผู้รับสารสื่อความหมายกันได้ นอกจากนี้ สิ่งที่ควรคำนึงในการสอนพูดคือ ความถูกต้อง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและมีความคล่องแคล่ว และมีความมั่นใจในการพูด

3.5 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นวิธีการที่สามารถกระทำได้ทั้ง ก่อน ระหว่าง และหลังการจัดการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองตามจุดประสงค์เฉพาะของแต่ละช่วงในการวัดและประเมินผล ผู้สอนวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียน ผู้วิจัยศึกษาการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากแหล่งต่าง ๆ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิธีการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในการพูดแต่ละครั้งต้องมีการดำเนินการวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งสามารถทำได้ทั้ง ก่อน ระหว่าง และหลังเรียน การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่

กาญจนา ปราบพาล (2532) ได้เสนอวิธีการวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. การวัดทางอ้อม เป็นการวัดทักษะการพูดผ่านทักษะอื่นๆ เช่นการให้ทำข้อสอบแบบเขียนตอบ และการเขียนตามคำบอก เป็นต้น
2. การวัดแบบกึ่งตรง เป็นวิธีการวัดความสามารถทางการพูด โดยผู้ที่คุมสอบจะใช้รูปภาพหรือเสียง และสถานการณ์จำลอง จะช่วยให้ผู้เข้าสอบนั้นพูดให้ฟังเช่น bilingual syntax measure เป็นต้น
3. การวัดโดยตรง เป็นวิธีการวัดความสามารถทางการพูดโดยใช้วิธีโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาโดยตรงซึ่งอยู่ในรูปแบบการสัมภาษณ์ หรือการสนทนา เป็นต้น ผู้เข้าสอบจะได้รับการทดสอบ

ทีละคน ระหว่างการทดสอบจะมีการบันทึกเสียง และมีการให้คะแนนโดยมีเกณฑ์เช่น ดูจากไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจ ความคล่องแคล่วในการพูดและสำเนียง เป็นต้น

Finocchiaro and Sako (1983) ได้เสนอ วิธีการวัดทักษะการพูดแก่ผู้เรียนไว้ ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนพูดประโยคสั้นสั้นตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเสียง
2. ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงประโยคต่างๆ
3. ให้ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้ภาษาที่เรียน ถ้าผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในระดับกลาง วัตถุนั้นอาจจะไม่สลับซับซ้อนมากนัก แต่ถ้าเป็นผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้น ก็อาจจะเป็นสิ่งที่ยากขึ้นได้ เช่น เครื่องจักรเครื่องยนต์ ผู้เรียนสามารถอธิบายข้อมูล ขนาด ที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ของสิ่งนั้น แต่ห้ามกล่าวถึงชื่อสิ่งของ หรือให้ผู้เรียนบรรยายสิ่งที่ได้เห็น เช่น ภาพยนตร์ หรือบุคคลสำคัญ โดยให้ผู้เรียนคนอื่นเดาว่าเป็นเรื่องอะไรหรือเป็นใคร เป็นต้น

4. ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจใช้คำสั่งเป็นภาษาแม่ในการทดสอบ

5. ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรกำหนดหลากหลายหัวข้อ เพราะผู้เรียนอาจจะมีความคล่องแคล่วในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งมากกว่าก็เป็นได้

6. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุด จากผู้ถูกสัมภาษณ์ จากนั้นมีการจดบันทึกไว้

นอกจากนี้ Lazaraton (2001) กล่าวว่า ผู้สอนทักษะการพูดอาจจำเป็นต้องทำการวัดและประเมินผลการพูดทั้งการแสดงออกในชั้นเรียนตามปกติของผู้เรียนและการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดด้วย

ในการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีเกณฑ์ที่หลากหลายขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ มีนักวิชาการออกแบบเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการพูดแบ่งออกเป็น 4 รายการประเมิน แต่ละรายการประกอบไปด้วย 4 ระดับคะแนนและระดับคุณภาพ อักษรเจริญทัศน์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านความถูกต้องของเนื้อหา

- 1 คะแนน ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

- 2 คะแนน ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ถูกต้องเป็นบางส่วน
- 3 คะแนน ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
- 4 คะแนน ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหาและไวยากรณ์ถูกต้องทุกประโยค

ด้านการออกเสียง

- 1 คะแนน ออกเสียงคำศัพท์ ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้
- 2 คะแนน ออกเสียงคำศัพท์ ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักการออกเสียง แต่ส่วนใหญ่

ขาดการออกเสียงเน้นหนัก

- 3 คะแนน ออกเสียงคำศัพท์ ประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลักการออกเสียงเน้นหนักคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่
- 4 คะแนน ออกเสียงคำศัพท์ ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักการออกเสียงเน้นหนักคำ/ประโยคได้สมบูรณ์

ด้านความคล่องแคล่ว

- 1 คะแนน พูดได้บางคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้
- 2 คะแนน พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็น ช่วง ๆ สื่อสารไม่ชัดเจน
- 3 คะแนน พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังสามารถสื่อสารได้
- 4 คะแนน พูดต่อเนื่อง ชัดเจน สื่อสารได้ดี

ด้านการแสดงท่าทาง

- 1 คะแนน พูดได้น้อยมาก
- 2 คะแนน พูด ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ
- 3 คะแนน พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์ แต่ไม่มีท่าทางประกอบ
- 4 คะแนน พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์และแสดงท่าทางเหมาะสม

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการพูดแบ่งออกเป็น 6 ระดับในการให้คะแนน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับที่ชัดเจน (dan Taufiqulloh, 2009) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระดับที่ 6 สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในบริบทในชั้นเรียนและในสังคม พูดได้คล่องแคล่ว สามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่หลากหลาย เลือกใช้คำศัพท์ที่หลากหลายแต่อาจใช้น้อยกว่าผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา และเข้าใจการสนทนาในชั้นเรียน

ระดับที่ 5 สามารถสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยแต่ไม่ส่งผลต่อความหมายสามารถพูดได้คล่องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาไม่มีความลังเลในการพูด มีพูดซ้ำบ้างมีการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่หลากหลายโดยมีข้อผิดพลาดบางครั้งรวมถึงเข้าใจภาษาพูดในชั้นเรียน

ระดับที่ 4 มีความริเริ่มและสามารถสนทนาครอบคลุมหัวข้อนั้นสามารถอธิบายและให้รายละเอียดและมีความมั่นใจในตนเอง พูดด้วยความลังเลเป็นบางครั้ง ใช้ประโยคที่ซับซ้อนและใช้ไวยากรณ์ที่หลากหลายแต่มีการใช้ผิดรูปแบบ ใช้คำศัพท์ได้เพียงพอแต่มีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย เข้าใจการสนทนาในชั้นเรียนมีการพูดซ้ำหรือเรียบเรียงการพูดใหม่

ระดับที่ 3 สนทนาเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ของตนสามารถถามตอบกลับโดยใช้คำถามง่าย ๆ ได้ พูดอย่างลังเลเป็นบางครั้งเพราะต้องคิดหาคำศัพท์และถ้อยคำใหม่ ใช้กริยาอาการปัจจุบันเป็นส่วนมาก ใช้คำศัพท์ที่จำกัด เข้าใจประโยคง่าย ๆ ในการสนทนาอย่างต่อเนื่องและมีการใช้คำซ้ำ

ระดับที่ 2 เริ่มสื่อสารเพื่อความอยู่รอด หรือเพื่อให้ผ่านสถานการณ์นั้นไปได้ พูดเป็นคำๆ และพูดแบบสั้นๆ เข้าใจคำและวลี

ระดับที่ 1 เริ่มพูดชื่อวัตถุที่เป็นนามธรรม มีการใช้คำและวลีซ้ำๆ เข้าใจภาษาอังกฤษเพียงเล็กน้อยหรือไม่เข้าใจเลย

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ว่า วิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีหลากหลายขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการวัดและประเมินผล ซึ่งผู้สอนสามารถทำการวัดและประเมินความสามารถทางการพูดของผู้เรียนได้หลายวิธี ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และจุดประสงค์ในการพูดที่ผู้เรียนต้องรู้ก่อนที่จะเรียนแต่ละครั้ง โดยในวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้การทดสอบแบบทางตรงในการวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

4. ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความคิดความรู้สึกในรูปแบบนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นหรือวัดได้ด้วยตาเปล่า แต่สามารถวัดได้โดยโดยทางอ้อมจากความคิดเห็นของบุคคลซึ่งต้องตรงกับความคิดความรู้สึกที่แท้จริง ในวิจัยนี้อธิบายถึงความพึงพอใจในหัวต่าง ๆ ได้แก่ ความหมาย และวิธีการวัดความพึงพอใจ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจคือการยอมรับในสิ่งหนึ่งหรือยอมรับในสภาพที่สิ่งหนึ่งเป็นอยู่ ซึ่งก่อกองจากความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ มีระดับมากน้อย และไม่สามารถวัดได้โดยตรง มีผู้ศึกษาและให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

ณัฐนันท์ แยมฉาย (2559) อธิบายความพึงพอใจไว้ว่า เป็นผลที่เกิดจากการที่บุคคลได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนโดยจะแสดงออกทางความรู้สึกหรือทัศนคติ แต่หากบุคคลนั้นไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังจะทำให้เกิดความรู้สึกแสบ จึงทำให้เกิดความไม่พอใจ

พิสมัย กิ่งสกุล (2560) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดภายในจิตใจของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งในด้านบวก ซึ่งเป็นความรู้สึกที่มองด้วยตาเปล่าไม่ได้ แต่เป็นเหตุให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมออกมาว่าตนรู้สึกพึงพอใจ

พัฒนา พรหมณี (2563) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ พฤติกรรมภายในที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลเกิดความรู้สึก หลังจากได้รับการตอบสนองตามสิ่งที่ตนคาดหวังหรือต้องการ นำไปสู่การเรียนรู้ประสบการณ์จากการปฏิบัติเพื่อตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังนั้น ซึ่งความรู้สึกที่แสดงออกมาไม่สามารถมองเห็นได้ แต่รับรู้ได้โดยการสังเกต หรือสอบถาม

Mulat (2017) อธิบายว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกแห่งความยินดีหรือเสียใจของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากผลลัพธ์ที่ได้รับจากความคาดหวังของบุคคลนั้น ถ้าบุคคลไม่ได้รับในสิ่งที่ตนคาดหวังก็จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ แต่ถ้าบรรลุตามที่ตนคาดหวังไว้ก็จะนำมาซึ่งความรู้สึกพึงพอใจ

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจ คือความรู้สึกหรือทัศนคติเชิงบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งในรูปแบบนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นหรือวัดได้โดยตรง ความรู้สึกนี้เกิดจากการที่บุคคลนั้นได้รับการตอบสนอง หรือเติมเต็มในสิ่งที่ตนต้องการ

4.2 การวัดความพึงพอใจ

วิธีการที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจมีหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีสามารถทำได้ตามวัตถุประสงค์ของการวัด โดยมีนักวิชาการอธิบายถึงวิธีการวัดความพึงพอใจดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2557) อธิบายวิธีการวัดความพึงพอใจสามารถทำได้ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นรูปแบบการวัดที่จัดในรูปแบบกำหนดคำตอบให้ผู้ถูกวัดเลือกตอบ หรือใช้คำถามปลายเปิดที่ให้ตอบคำถามได้อย่างอิสระ คำถามที่ใช้วัดเป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านต่าง

2. การสัมภาษณ์ เป็นรูปแบบการวัดโดยตรงจากผู้วัดที่ต้องมีวิธีการสัมภาษณ์ที่ดีเพื่อได้รับข้อมูลที่แท้จริงจากผู้ถูกวัด

3. การสังเกต เป็นรูปแบบการวัดโดยผู้วัดสังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกวัดในส่วนของกรพฤติกรรมการทำทาง ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องทำอย่างมีระบบ และมีระเบียบแบบแผนที่ดี

พรนภา เตียสุทธิกุล, พัฒนา พรหมณี, จานนท์ ศรีเกตุ, นาวิณ มินะภรณ์, and สุวุฒิ พงษ์วารินศาสตร์ (2561) อธิบายวิธีการวัดความพึงพอใจไว้ 6 วิธี ดังต่อไปนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการที่ผู้วัดเฝ้ามองผู้ถูกวัดและจดบันทึกอย่างมีแบบแผนตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด และนำผลมาวิเคราะห์

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วัดถามและผู้ถูกวัดตอบแบบปากเปล่า วิธีนี้ผู้วัดต้องทำให้ผู้ถูกวัดรู้สึกผ่อนคลายและไวใจ จึงจะได้ข้อมูลจริงจากผู้ถูกวัด

3. การใช้แบบสอบถาม เป็นการวัดโดยใช้เครื่องมือที่ถูกต้องตามระเบียบวิจัยด้วยวิธีแบบ Likert ที่ใช้มาตราวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

4. การใช้วิธีการสะท้อนภาพ เป็นวิธีการใช้คำถามตรง ๆ เช่นการถามโดยให้ผู้ถูกวัดต่อให้จบประโยค โยงความสัมพันธ์ของคำ และเล่าเรื่องจากภาพ

5. การวัดร่องรอยการกระทำ ผู้วัดต้องมีความคุ้นเคยกับผู้ถูกวัดเป็นอย่างดีจึงจะทำให้การวัดร่องรอยการกระทำทำได้ง่าย และเรื่องที่วัดต้องไม่ซับซ้อน

6. การวัดทางสรีระ เป็นวิธีการวัดที่ผู้วัดใช้เครื่องมือไฟฟ้าวัดต่อร่างกาย จะได้ข้อมูลที่แท้จริง วิธีนี้ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการวัด

จากการศึกษาวิธีการวัดความพึงพอใจแบบต่าง ๆ พบว่า เครื่องมือและวิธีวัดความพึงพอใจมีหลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวัด ความสะดวกและความเหมาะสม

สำหรับการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือและวิธีการวัดความพึงพอใจที่เหมาะสมได้แก่ การใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นการวัดโดยใช้เครื่องมือที่ถูกต้องตามระเบียบวิจัย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

เกสตา ตั้งอั้น (2555) ศึกษาเรื่องการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จำนวน 30 คน วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อพัฒนาความสามารถในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แบบทดสอบการพูดก่อนและหลังเรียน เกณฑ์การประเมินการพูดแบบ Rubrics แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการศึกษาคือ คะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test แบบไม่อิสระ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 20 สัปดาห์ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติที่นำมาใช้ในห้องเรียน ผลที่ได้จากการทดลองมีผลมาจากประสิทธิภาพของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติจากการจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่หลากหลายที่ใช้ในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน

เกสร พงษ์แสวง (2555) ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมการสอนอิงภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 มีจุดประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองบ้านพร้าว จังหวัดปทุมธานี โดยการใช้กิจกรรมการสอนอิงภาระงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คนที่เลือกโดยวิธีการสุ่มแบบสะดวก นักเรียนจะได้เรียนกับผู้สอนในชั้นเรียนการพูดเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ซึ่งผู้สอนจะใช้กิจกรรมการสอนอิงภาระงาน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แบบวัดพฤติกรรมของผู้เรียน แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยข้อมูลจากการทำแบบทดสอบวัดการพูดจะถูกวิเคราะห์โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ dependent t-test ข้อมูลที่ได้จาก

แบบสังเกตการพูดและแบบสอบถามปลายเปิดนำเสนอโดยบรรยายเชิงปริมาณ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยการใช้กิจกรรมการสอนอิงภาระงาน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐนันท์ แยมฉาย (2559) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา คือนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 35 คนที่เรียนสาขาวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ในการศึกษาครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ คือแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดการนำเสนอภาษาอังกฤษ เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า dependent t-test ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการพูดนำเสนอของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านความพึงพอใจ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในระดับมากที่สุด

พิสมัย กิ่งสกุล (2560) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน มีจุดประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กระบวนการในการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ขั้นแรกคือสร้างและหาประสิทธิภาพ ขั้นที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และขั้นที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจ

ของนักเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 28 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือในการศึกษา คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 6 แผน เวลา 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test แบบ One sample test ผลการศึกษาพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) จำนวน 6 กิจกรรม ได้แก่ Greeting and introduction, At the restaurant, Asking for direction, My family, My hobbies และ Life work และกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก

ปราชญ์ปริดา เขียนวงศ์ (2560) การใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จุดประสงค์ของการศึกษา 1) เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 คนที่ศึกษา ณ โรงเรียนโฆงเจียมวิทยาคม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่แบบทดสอบพูดก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนและแบบประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ก่อนเริ่มบทเรียนผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งมี 3 หัวข้อคือ ตารางเวลาในอุดมคติ อาหารจานโปรด และเมืองในอุดมคติ หลังการจัดการเรียนรู้แต่ละบทผู้เรียนประเมินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยเลือกภาระงานที่ชื่นชอบที่สุด ผู้เรียนตอบแบบทดสอบพูดหลังเรียนและตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้

t-test ผลการศึกษาพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนพัฒนาขึ้นหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

เอื้อนโรซองค์ (2018) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน แบบทดสอบพูดปากเปล่า แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับดี

รุ่งนภา จิตตสินนาวา (2562) ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 34 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ภาคเรียนที่สองปีการศึกษา 2562 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน จำนวน 4 แผน แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษทางตรง เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า T-test dependent ผลการศึกษาพบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน โดยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมาก

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Kasap (2005) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน การศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและความรู้ความเข้าใจของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของผู้สอน มหาวิทยาลัย Anadolu ภาควิชาภาษาต่างประเทศ เก็บข้อมูลการศึกษาจากกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และการสอบพูด การทดสอบพูดแบบก่อนเรียนและหลังเรียนนำไปใช้กับผู้เรียนสองกลุ่มโดยมีผู้เรียนรวมทั้งสิ้น 45 คน ในด้านความรู้ความเข้าใจของผู้สอนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานศึกษาโดยการใช้แบบสัมภาษณ์ทั้งก่อนและหลังการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีการใช้แบบสอบถามโดยการทำภาระงาน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการทดสอบการพูดทั้งก่อนและหลังเรียน และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้สอนจะนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้ t-test เพื่อวิเคราะห์การพัฒนาของก่อนและหลังการทดลอง ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับดีและผลการสัมภาษณ์ผู้สอนอยู่ในระดับดี การตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจและการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

Liu (2014) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ วิทยาลัยประเทศไต้หวัน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถและแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยประเทศไต้หวัน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจำนวน 48 คนจากวิทยาลัยในตอนใต้ของประเทศไต้หวัน จากนักศึกษาทั้งหมดแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนเท่ากัน โดยกลุ่มทดลองจะได้เรียนแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ส่วนกลุ่มควบคุมจะเรียนแบบดั้งเดิม คือวิธี PPP เวลาที่ใช้ในการศึกษาคือ 4 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบไปด้วย แบบทดสอบความสามารถด้านการพูด แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผลที่ได้จากการศึกษา จากการทำแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม หมายถึงการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยสร้างแรงจูงใจในการพูดแก่ผู้เรียนมากกว่าการสอนแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ถึงแม้ไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางด้านความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความซับซ้อนหรือความสามารถในการสร้างคำยาว ๆ ของ

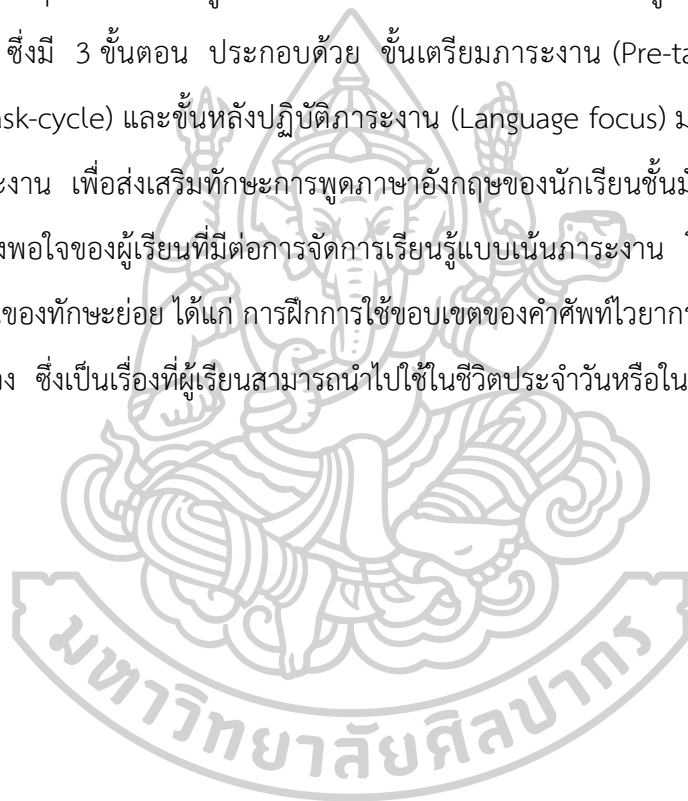
ทั้งสองกลุ่มที่ศึกษา แต่ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนต่อการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธีนั้นคือ แบบเน้นภาระงาน (TBL) และแบบดั้งเดิม (PPP)

Ayu (2017) ได้ศึกษา การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้น ม.5 กลุ่ม IPA 4 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Task-based-language-teaching ช่วยเพิ่มความสามารถในการพูดของผู้เรียน พิสูจน์ได้จากความสำเร็จของผู้เรียนในการพัฒนาด้านการพูด ในการทดสอบก่อนเรียนผู้เรียนได้คะแนนอยู่ในระดับน้อย คือ 30.33 โดยเฉลี่ย หลังการสอนในวงจรภาระงานแรก คะแนนของผู้เรียนเพิ่มเป็น 51 โดยเฉลี่ย ผู้วิจัยจึงได้ใช้ วงจรภาระงานครั้งที่ 2 คะแนนของผู้เรียน เพิ่มเป็น 68 คะแนนโดยเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ยจากการใช้ วงจรภาระงานครั้งที่ 3 เป็น 77.8 คะแนนซึ่งเพิ่มขึ้นตามลำดับ

Hamouda (2020) ศึกษาผลของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และ การศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อทดสอบผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในภาควิชาภาษาอังกฤษและการแปล มหาวิทยาลัย Qassim ประเทศซาอุดีอาระเบียจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือ ข้อสอบซึ่งเป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพผู้เรียนที่ถูกคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับปานกลางโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มกลุ่มละ 30 คน กลุ่มแรกได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีจำนวน 6 บทเรียนส่วนกลุ่มที่สองเรียนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบการพูด (TOEIC) แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผลการทดสอบการพูดมีความแตกต่างโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความชอบและมีความต้องการการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษและความสามารถการพูดของ

ผู้เรียนเพิ่มขึ้นหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในทางเดียวกัน ผลของการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและการวางแผนหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในอนาคต

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นวิธีการหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือศึกษาค้นคว้า และกระทำจริงด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของตน รวมไปถึงเพิ่มพูนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งวิจัยที่ผ่านมามีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยเน้นการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับในวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยนำวิธีการของ (Willis, 1996) มาใช้ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) และขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Language focus) มาใช้ โดยจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการพูดในส่วนของทักษะย่อย ได้แก่ การฝึกการใช้ขอบเขตของคำศัพท์ไวยากรณ์ ในการพูดตามหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นเรื่องที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์จริงได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest-posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนได้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการวิจัย
2. ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการวิจัย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 675 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม Cluster Random Sampling โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

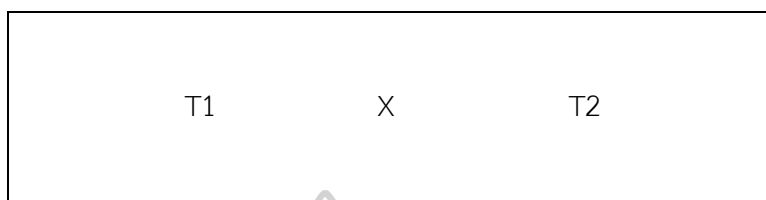
1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1.4 ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นเวลา 1 เดือน

1.5 รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว สอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest-posttest Design)

เมื่อ

T1	คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
X	คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
T2	คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. ชั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล 3 ประเภท ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 4 แผน เวลาเรียน 8 คาบ คาบละ 60 นาที ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารทางวิชาการ ตำรา และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โครงสร้างและคำอธิบายรายวิชา การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ และการวัดและประเมินผล เพื่อรู้และเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้สาระสำคัญ หลักการและเนื้อหา สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่ จุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทาง พฤติกรรมของผู้เรียน สารการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะย่อย สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ได้แก่ ชั้นก่อนปฏิบัติการภาระงาน (Pre task) ชั้นระหว่างปฏิบัติการภาระงาน (Task-cycle) และ ชั้นหลังปฏิบัติการภาระงาน (Language focus) และการวัดและประเมินผล

3. นำเสนอหัวข้อและรายละเอียดในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของจุดประสงค์การเรียนรู้ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ และเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหัวข้อในการนำมาพัฒนาเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.79

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำไปทดลองใช้ และนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสอบพูดแบบปากเปล่า (Oral Test) โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา และงานวิชาการต่างๆ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ออกไปกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและออกแบบแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบวัดผลทางตรง (Direct Test) คือ การสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ผู้เรียนทุกคนสอบเดี่ยว หัวข้อในการทดสอบแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) a trip with friends 2) a favorite dish 3) a solution for a problem และ 4) reasons to buy things ผู้เรียนแต่ละเลือก 1 หัวข้อ โดยการจับฉลาก ผู้เรียนมีเวลาในการเตรียมตัว 2-3 นาที จากนั้นผู้เรียน

พูดตามหัวข้อที่ได้โดยใช้เวลา 2 นาที ผู้เรียนเข้าทดสอบทีละคน คณะกรรมการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทดสอบมีจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้วิจัยและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน โดยแบบทดสอบที่ใช้มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้วิจัยนำคะแนนรวมจากคณะกรรมการทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อคิดเป็นคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

2. นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และให้คำแนะนำ จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจสอบคำถามตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความเหมาะสมและสอดคล้อง ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 0.89

4. นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำไปทดลองใช้ และนำไปใช้จัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และสังเคราะห์ข้อมูลและออกแบบเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยดัดแปลงจาก อักษรเจริญทัศน์ และ dan Taufiqulloh (2009) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คะแนน องค์ประกอบ	4	3	2	1
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคไม่ถูกต้องบางส่วน	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคไม่ถูกต้อง
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ได้	ใช้คำศัพท์ได้	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย	ไม่สามารถใช้

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่สร้างตามแนวคิดของ Likert (1961) มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากตำรา และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
	4	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก
	3	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
	2	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อย
	1	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ในการแปลความหมายระดับความพึงพอใจ ผู้วิจัยนำผลจากแบบประเมินความพึงพอใจไปแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์แปลความหมายจากค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ Best and Kahn (1986) ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก
ที่สุด	3.51 – 4.50	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก
	2.51 – 3.50	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
กลาง	1.51 – 2.50	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อย
	1.00 – 1.50	หมายถึง	ผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อย
ที่สุด			

2. ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 3 โครงสร้างเนื้อหาและรายการประเมินความพึงพอใจ

โครงสร้างเนื้อหา	รายการ
ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน
	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน
	ภาระงานที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความยากง่ายเหมาะสม
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมก่อนปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน
	กิจกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน
	กิจกรรมหลังปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน
ด้านการวัดและประเมินผล	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	การวัดและประเมินผลมีความคล้องกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้
	การวัดและประเมินผลมีความยากง่ายเหมาะสม
	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการพูดภาษาอังกฤษ

โครงสร้างเนื้อหา	รายการ
	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในอนาคตได้

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำ และนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

5. นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าเท่ากับ 1.00

6. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. ขั้นตอนการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ จุดประสงค์ บทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้ วิธีการทดสอบ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3.2 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ในแบบทดสอบ กำหนดหัวข้อในการทดสอบไว้ 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) A trip with friends 2) Favorite dishes 3) Solution for a problem และ 4) Reasons to buy things แต่ละหัวข้อมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Topic 1: A trip with friends

Directions: You have 2-3 minutes to plan for traveling on a holiday with friends. Your plan has to include the following aspects.

1. You have to think about places to go and how you can get there.
2. You have to plan what activities you can do and how they may go.
3. You organize what and where you may eat.
4. You add the result of your trip such as how you will feel or how well your trip will be.

When you finish planning, you have 2 minutes to talk about your plan for traveling on a holiday with friends.

Topic 2: Favorite dishes

Directions: You have 2-3 minutes to plan for talking about the recommended dishes. Your plan has to include the following aspects.

1. You have to think of the most three favorite dishes that you have tasted, and you really want to recommend them to other people.
2. You have to plan to talk about what they are, what they look like, and what they taste like.
3. You have to tell how special those dishes are and the reasons you recommend them to other people.

When you finish planning, you have 2 minutes to talk about your most favorite dishes.

Topic 3: Solution for a problem

Directions: You have 2-3 minutes to plan for talking about the solutions to a problem. Your plan has to include the following aspects.

1. You think about the problem, or the emergency that you have faced or have seen on any media.
2. You have to plan for the solution or possible way out for it.

3. You have to imagine what if you faced or passed by, what you would do or how you could help.

4. You have to organize the steps to solve that problem or emergency.

When you finish planning, you have 2 minutes to talk about your solutions for the problem or the emergency.

Topic 4: Reasons to buy things.

Directions: You have 2-3 minutes to plan for talking about the reasons to buy things. Your plan has to include the following aspects.

1. Think of any product you have had or anything you want to buy.
2. You have to plan for talking about the reasons why you have bought it, or the reasons you really want to buy it.
3. You imagine that you have to convince your parents to buy for you, so you have to tell them how worth buying it is.
4. You strengthen your reasons by talking about its features and functions, what can it do and what it absolutely benefits you.

When you finish planning, you have 2 minutes to talk about your reasons to buy things.

ผู้วิจัยชี้แจงว่าผู้เรียนต้องทดสอบเดี่ยว โดยแต่ละคนจะได้จับฉลากเลือก 1 หัวข้อ อ่านคำสั่งของหัวข้อที่ได้รับให้ชัดเจน ก่อนการทดสอบผู้เรียนมีเวลาวางแผนและเตรียมตัว 2-3 นาที จากนั้นสอบพูดปากเปล่าใช้เวลาคนละ 2 นาที ผู้เรียนเข้าทดสอบทีละคน คณะกรรมการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทดสอบมีจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้วิจัยและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน ขณะทดสอบผู้วิจัยบันทึกภาพวิดีโอและเสียงเพื่อนำไปประกอบการให้คะแนน

3.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 แผน ๑ ละ 2 คาบ เป็นเวลา 1 เดือน

3.4 ดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยบันทึกภาพวิดีโอและเสียงเพื่อใช้ประกอบการให้คะแนน จากนั้นประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

ไว้ โดยแบบทดสอบที่ใช้มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้วิจัยนำคะแนนรวมจากคณะกรรมการทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อคิดเป็นคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

3.5 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.6 ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการดำเนินการทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

4.1 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมีความสอดคล้อง และอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ

จุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4.2 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณ t-test แบบ dependent samples ดังนี้

$$t = \frac{\bar{d}}{s_d/\sqrt{n}}$$

เมื่อ

d	หมายถึง	ความแตกต่างของความแปรปรวนแต่ละคู่
n	หมายถึง	จำนวนคู่
\bar{d}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของ d
s_d	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ d

4.3 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ดังต่อไปนี้

การหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ

\bar{x}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนน
N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ

$S.D.$	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	หมายถึง	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล
(\bar{X})	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มข้อมูล
N	หมายถึง	จำนวนทั้งหมด

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการโดย ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นักเรียน	คะแนนเต็ม 20		ผลต่าง (D)	นักเรียน	คะแนนเต็ม 20		ผลต่าง (D)
	คะแนน				คะแนน		
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
คนที่ 1	9	16	7	คนที่ 19	10	16	6
คนที่ 2	10	17	7	คนที่ 20	12	18	6
คนที่ 3	13	18	5	คนที่ 21	11	17	6
คนที่ 4	12	19	7	คนที่ 22	12	17	5
คนที่ 5	10	17	7	คนที่ 23	11	17	6
คนที่ 6	10	16	6	คนที่ 24	13	19	6

คนที่ 7	9	16	7	คนที่ 25	13	19	6
คนที่ 8	13	19	6	คนที่ 26	10	16	6
คนที่ 9	10	16	6	คนที่ 27	10	19	9
คนที่ 10	11	17	6	คนที่ 28	12	19	7
คนที่ 11	12	18	6	คนที่ 29	11	19	8
คนที่ 12	11	18	7	คนที่ 30	14	20	6
คนที่ 13	14	20	6	คนที่ 31	12	18	6
คนที่ 14	11	17	6	คนที่ 32	14	20	6
คนที่ 15	13	19	6	คนที่ 33	11	19	8
คนที่ 16	13	19	6	คนที่ 34	10	18	8
คนที่ 17	11	17	6	คนที่ 35	11	17	6
คนที่ 18	10	19	9	คนที่ 36	12	18	6
\bar{X}	11.34	17.84					
<i>S.D.</i>	1.40	1.26					

จากตารางที่ 4 พบว่าผลต่างของคะแนนทักษะการพูดก่อนและหลังเรียนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน และสูงสุดเท่ากับ 9 คะแนน นอกจากนี้ยังพบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 11.34 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) เท่ากับ 1.40 และคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 17.84 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) เท่ากับ 1.26

ผู้วิจัยได้มีการทดสอบผลต่างของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	<i>S.D.</i>	\bar{D}	t	df	P
ก่อนเรียน	36	20	11.34	1.40	6	-38.63	35	0.00
หลังเรียน	36	20	17.84	1.26				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า จำนวนนักเรียน 36 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าเฉลี่ยของผลต่างคะแนนก่อนและหลังเรียน (\bar{D}) มีค่าเท่ากับ 6 ค่าสถิติที (t-test) เท่ากับ -38.63 ค่าตัวแปรอิสระ (df) เท่ากับ 35 และค่าความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ 0.00

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการโดยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จากนั้นให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยแบบสอบถามความพึงพอใจมี 4 ด้าน และ 15 รายการประเมิน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและนำผลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ที่	หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย	อันดับ
ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้					
1	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้ตรงตามความสนใจของนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.58	0.49	มากที่สุด	3
3	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด	1
4	ภาระงานที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความยากง่ายเหมาะสม	4.31	0.78	มาก	4
รวม		4.51	0.56	มากที่สุด	3
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
5	กิจกรรมก่อนปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน	4.36	0.79	มาก	2
6	กิจกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน	4.61	0.76	มากที่สุด	1
7	กิจกรรมหลังปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน	4.36	0.92	มาก	3

ที่	หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย	อันดับ
รวม		4.56	0.76	มากที่สุด	1
ด้านการวัดและประเมินผล					
8	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.72	0.45	มากที่สุด	1
9	การวัดและประเมินผลมีความคล้อยกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้	4.42	0.49	มาก	2
10	การวัดและประเมินผลมีความยากง่ายเหมาะสม	4.44	0.50	มาก	3
11	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.31	0.78	มาก	4
รวม		4.47	0.55	มาก	4
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
12	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.39	0.79	มาก	4
13	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.75	มากที่สุด	1
14	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการพูดภาษาอังกฤษ	4.5	0.96	มาก	3
15	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในอนาคตได้	4.58	0.95	มากที่สุด	2
รวม		4.54	0.86	มากที่สุด	2
สรุปรวมทุกด้าน		4.51	0.70	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.70 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุดตามลำดับ (ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} =4.56, $S.D.$ =0.76) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ (\bar{X} =4.53, $S.D.$ =0.86) ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} =4.51, $S.D.$ =0.56) ด้านการวัดและ

ประเมินผล ($\bar{X}=4.47$, $S.D.=0.55$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ (8) การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X}=4.72$, $S.D.=0.45$) (3) เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน ($\bar{X}=4.67$, $S.D.=0.47$) (6) กิจกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ($\bar{X}=4.61$, $S.D.=0.76$) และรายการประเมินข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่ำสุด ได้แก่ (4) ภาระงานที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความยากง่ายเหมาะสม และ (11) การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน ซึ่งมีคะแนนเท่ากัน ($\bar{X}=4.31$, $S.D.=0.78$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest-posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม Cluster Random Sampling

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ การวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณ t-test แบบ dependent samples และการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แล้วดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอบพูดปากเปล่า จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยบันทึกภาพวิดีโอและเสียงเพื่อใช้ประกอบการให้คะแนน หลังการทดสอบมีการประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการดำเนินการทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ที่ระดับมากที่สุด

การอภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จากแนวคิดของ Willis (1996) ซึ่งทั้ง 3 ขั้นตอน ได้แก่ขั้น Pre-task ขั้นTask cycle และ ขั้นLanguage focus ที่ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมของตนประกอบเข้ากับสิ่งที่ได้เรียนรู้นำเสนอเป็นผลงานของกลุ่มตนเอง ผ่านกระบวนการตามขั้นตอนทั้งสามซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีกระบวนการ 3 ขั้นตอน โดขั้นแรกได้แก่ ขั้น Pre-task ในขั้นนี้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมในรูปแบบคู่และแบบกลุ่ม ฝึกพูดภาษาอังกฤษภายในกลุ่มย่อย ๆ เน้นการพูดประกอบเรื่องราวจากวิดีโอที่นำเข้าสู่บทเรียนผ่านคำถามจากผู้สอนที่เป็นแนวทาง ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความรู้เดิมของตนในการคิด และเสนอคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับวิดีโอ ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษา และการพูดคุยกันภายในกลุ่มร่วมกับเพื่อนนั้นช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ลดความกดดันในการคิดและการพูดลง เกิดความสบายใจทำให้กล้าพูดและเสนอความคิดมากขึ้น เพราะสามารถเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนได้อย่างอิสระ ภาษาที่พูดเน้นความเป็นธรรมชาติและสามารถสื่อความหมายได้มากกว่าเน้นที่ความถูกต้องซึ่งเป็นสื่อกลางที่สำคัญในการนำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติภาระงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Gillies (2016) ที่อธิบายในเชิงเดียวกันไว้ว่า ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติภาระงานจะเน้นบทบาทของผู้เรียนเป็นหลัก การปฏิบัติงานแบบคู่และแบบกลุ่มเปรียบดังกุญแจสำคัญที่เพิ่มโอกาสในการฝึกและพัฒนาทักษะการสื่อสารรวมไปถึงเพิ่มความ

มั่นใจในการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกกระตือรือร้นจนนำไปสู่การบรรลุผลตามเป้าหมายมากกว่าการทำงานเดียว

ขั้นที่สองคือขั้น Task-cycle ผู้เรียนได้นำสิ่งที่ได้ลองปฏิบัติในขั้นแรกมาปรับใช้จริง ในขั้นนี้ ผู้สอนมีภาระงานกำหนดให้ประกอบคำอธิบายภาระงานที่ชัดเจนและเป็นลำดับ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและรัดกุม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำความเข้าใจได้ง่ายและสามารถปฏิบัติภาระงานตามขั้นตอนได้อย่างไม่ติดขัด ในส่วนของภาระงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ เป็นภาระงานที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยภาระงานที่ผู้วิจัยเลือก ได้แก่ Problem solving และ Creative task โดยการปฏิบัติภาระงานประเภท Problem solving นั้นเป็นภาระงานที่ท้าทาย เพราะมีการกำหนดปัญหาและให้ผู้เรียนร่วมกันพูดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา นั้น ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ในการคิดค้นวิธีการแก้ไข แบ่งปันวิธีการที่หลากหลาย รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นำไปสู่การพูดคุยเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่ถูกกำหนดให้เป็นภาระงานนั้น โดยกระบวนการทั้งหมด ผู้เรียนมีอิสระในการคิดและพูดโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้อง แต่เน้นความเป็นธรรมชาติในการถ่ายทอดอย่างมีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Willis and Willis (2013) ที่อธิบายเกี่ยวกับภาระงานประเภท Problem solving ไว้ว่าเป็นภาระงานที่กระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย วางแผน และแก้ไขปัญหา ผู้เรียนมีโอกาสคิด ค้นหา และนำเสนอวิธีการแก้ปัญหานั้น ภาระงานนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน โดยถ้าภาระงานอยู่ในกรอบของประสบการณ์ที่ผู้เรียนมีจะส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการพูดมากขึ้น

สำหรับภาระงานประเภท Creative task เป็นการปฏิบัติภาระงานที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนในด้านต่างๆ ในการออกแบบ ผลิตผลงานที่สร้างสรรค์และนำเสนอในชั้นเรียน โดยผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการนำเสนอผลงานของตนเอง ภาระงานนี้ทำให้ผู้เรียนรู้สึกภูมิใจในผลงานของตนและเกิดความกระตือรือร้นในการนำเสนอผลลัพธ์นั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Willis and Willis (2013) ที่ได้อธิบายถึงภาระงานประเภท Creative task ไว้ว่าเป็นภาระงานที่มีหัวข้อที่เจาะจง มีเป้าหมายและผลลัพธ์ที่ต่างกันตามแต่ละหัวข้อ ผู้เรียนเรียนรู้และฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานของตน ซึ่งการปฏิบัติภาระงานนี้ให้อิสระแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ทั้งอิสระในการพูดและในการสร้างสรรค์ผลงาน ตลอดจนการนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง

ขั้นสุดท้าย ได้แก่ชั้น Language Focus ผู้สอนเป็นผู้บันทึกจุดบกพร่องในการพูดภาษาอังกฤษของแต่ละกลุ่มซึ่งได้จากชั้นก่อนหน้านั้น จากนั้นนำเสนอลงบนบอร์ด โดยผู้เรียนร่วมกันสังเกตข้อผิดพลาดและร่วมกันแก้ไขด้วยตนเอง ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาจากข้อผิดพลาดและสามารถนำไปปรับใช้ในการพูดภาษาอังกฤษกับภาระงานอื่นๆในชั้นเรียนและในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในอนาคต

ระหว่างการจัดการเรียนรู้ภายใต้กระบวนการทั้ง 3 ขั้นต่อนั้น ผู้สอนจะลดบทบาทหน้าที่การสอนหรือป้อนข้อมูลของตนลง กลายเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือแทน ผู้สอนมีหน้าที่สังเกตการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเดินดูการปฏิบัติภาระงานแต่ละกลุ่มอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนต้องการ แนะนำแนวทางที่สามารถนำผู้เรียนในการค้นหาคำตอบหรือสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้สอนยังเสริมและช่วยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์และสำนวนที่เป็นประโยชน์สำหรับการพูด และไวยากรณ์ที่สำคัญแก่ผู้เรียน เป็นวิธีการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและผู้เรียนเป็นผู้หาคำตอบของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Willis and Willis (2013) ที่อธิบายว่าผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ช่วยจัดหาความท้าทายในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาระงานได้ ผู้สอนยังทำหน้าที่เป็น ผู้ที่คอยจูงใจให้กำลังใจและสนับสนุนผู้เรียน มีการให้ผลสะท้อนกลับที่สมเหตุสมผลแก่ผู้เรียน และสังเกต สนับสนุน ผลักดันความก้าวหน้าของผู้เรียนระหว่างกระบวนการปฏิบัติภาระงานอยู่เสมอ โดยให้ยึดอยู่เสมอว่าผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนหาทางบรรลุผลสำเร็จด้วยตนเองและชื่นชมในความสำเร็จนั้น ในทางเดียวกัน Van den Branden (2016) กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนว่าผู้สอนไม่ได้มีหน้าที่ในการจัดกลุ่มผู้เรียนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกันจนประสบผลสำเร็จเท่านั้น หากแต่ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในกระบวนการจัดการเรียนรู้อีกด้วย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญรัตน์ แยมฉาย (2559); ศิริพันธ์ เอื้อนไฮสงค์ (2560) และ รุ่งนภา จิตตสินนาวา (2562) ที่อธิบายไว้ในทำนองเดียวกันว่า กระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยกระบวนการทั้ง 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจากการแบ่งปันประสบการณ์เดิมของตนแก่สมาชิกในกลุ่ม ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงานที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในชั้นเรียน และขั้นหลังปฏิบัติภาระงานที่ผู้เรียนมีโอกาสแก้ไขข้อบกพร่องและฝึกฝนเพิ่มเติม

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 1 อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ดีเมื่อนำมาประยุกต์กับกิจกรรมการเรียนรู้และภาระงานที่ออกแบบไว้โดยคำนึงถึงความต้องการ ความชอบและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน นำเสนอไวยากรณ์ที่จำเป็น และเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม กับทั้งชั้นเรียน และกับผู้สอนอย่างอิสระ มีการระดม แบ่งปันความคิดและประสบการณ์ซึ่งสามารถใช้สื่อสาร คิด แก้ปัญหาและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนได้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Willis (1996) และ Nunan (2004) ที่อธิบายไว้ในทำนองเดียวกันว่า ในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เพราะการเรียนรู้ภาษาเกิดจากการที่ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติด้วยตนเองตลอดการทำภาระงาน นอกจากนี้ข้อมูลที่ผู้สอนจัดเตรียมควรเป็นข้อมูลที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับโลกแห่งความจริง และเป็นข้อมูลที่เป็นแบบภาษาพูดหรือภาษาเขียนที่เน้นการสื่อสารมากกว่าสอนภาษา

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Daga Remache (2016); ณัฐณ์ แยมฉาย (2559); ศิริพันธ์ เอื้อนโรสงค์ (2560) และ รุ่งนภา จิตตสินนาวา (2562) ที่ได้ผลการศึกษาในทำนองเดียวกันว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้สูงสุด เนื่องจากมีขั้นตอนการดำเนินการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาระงานได้จนบรรลุตามวัตถุประสงค์

2.2 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับ เป็นอันดับ 2 รองจากด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ที่สร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการพูด โดยกระบวนการแต่ละขั้นให้โอกาสในการฝึกฝนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษอย่างอิสระมากขึ้น มุ่งที่การพูดอย่างเป็นธรรมชาติและเน้นสื่อความหมายมากกว่าความถูกต้อง จึงลดความกดดันแก่ผู้เรียนลงและเพิ่มความมั่นใจในตนเองมากขึ้น รวมทั้งหลังการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ สำนวนที่เรียนรู้และไวยากรณ์ที่

จำเป็นนั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (2003) and Willis (2021) ที่อธิบายในทำนองเดียวกันว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมอบโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระในการสื่อความหมายเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ลงมือปฏิบัติจริง จนนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Daga Remache (2016); ณัฐรัตน์ แยมฉาย (2559); ศิริพันธ์ เอื้อนไธสงค์ (2560) และ รุ่งนภา จิตตสินนา (2562) ที่ได้ศึกษาและอธิบายในทำนองเดียวกันว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีการจัดประสบการณ์โดยการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการลงมือปฏิบัติจริงช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจในการพูด และสนับสนุนการเรียนรู้ภาษามากขึ้น อีกทั้งยังเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนในการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์กับการสื่อสารภาษาอังกฤษภายนอกชั้นเรียนได้

2.3 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วิธีการวัดและประเมินผลทักษะการพูดของผู้เรียนที่ผู้วิจัยเลือกใช้ได้แก่ การทดสอบทางตรง คือการสอบปากเปล่า วิธีการนี้อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตระหนกและวิตกกังวลมาก เพราะมีเวลาในการเตรียมตัวที่จำกัด นอกจากนี้ผู้เรียนต้องทดสอบตัวต่อตัวจึงสร้างความตื่นเต้นให้แก่ผู้เรียน เสียเวลาเนื่องจากใช้เวลาในการวัดนาน แต่วิธีการวัดและประเมินผลโดยการสอบปากเปล่าเป็นวิธีการที่สามารถใช้วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สรัญญา จันทร์ชูสกุล and พินดา วราสุนันท์ (2563) ที่อธิบายว่าการทดสอบทางตรงโดยการสอบพูดปากเปล่าเป็นวิธีที่ใช้เวลาในการทดสอบค่อนข้างมากเพราะผู้เรียนต้องสอบทีละคน และทำให้ผู้เรียนรู้สึกกดดันเพราะผู้เรียนบางคนขาดความมั่นใจจึงทำให้รู้สึกประหม่าในการพูด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1. กิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียนในช่วง Pre-task ควรเป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนควบคู่ไปกับการนำเข้าสู่เนื้อหาและเน้นการนำไปสู่การใช้ภาษาอังกฤษอย่างมี

ความหมาย เช่นในการดูวิดีโอและตอบคำถามในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนควรเพิ่มกิจกรรมในใบงาน ประกอบไปด้วย เช่น ให้นักเรียนเติมข้อมูลที่ได้รับการดูวิดีโอในกิจกรรม gap filling เป็นต้น

2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในช่วงแรกผู้สอนควรดูแลอย่างใกล้ชิดและให้คำแนะนำอย่างทั่วถึง ควรเดินให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหรือยกตัวอย่างเล็กต้องเพื่อเป็นแนวทางในการกาสร้างและใช้ภาษา เนื่องจากผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการจัดการเรียนรู้และอาจยังไม่มั่นใจในการวางแผนการพูดของตน

3. ระหว่างการปฏิบัติการภาระงานของแต่ละกลุ่ม ผู้สอนควรมีการบันทึกภาพเคลื่อนไหว เพื่อนำไปใช้ประกอบการวัดและประเมินผลเพื่อดูความก้าวหน้าของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

4. ภาระงานที่ผู้เรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับขั้นของผู้เรียนและตอบสนองกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรเลือกใช้รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประเภทอื่นๆอย่างหลากหลาย ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดของผู้เรียนมากขึ้นและสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) หรือ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) เป็นต้น

2. ผู้วิจัยควรประยุกต์กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานผ่านการใช้เทคโนโลยีเพื่อความหลากหลายในการนำเสนอของผู้สอน ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้สนุกสนาน น่าสนใจ กระตุ้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติการภาระงานของผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้และเข้าถึงประสบการณ์ใหม่ในกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น

3. ผู้วิจัยควรนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม

รายการอ้างอิง

- Ayu, M. M. (2017). *Using Task-Based-Language-Teaching to Improve Speaking Ability at the Eleventh Grade Student's of SMAN 3 Bulukumba*. Universitas Islam Negeri Makassar,
- Bailey, K. M., & Nunan, D. (2005). Practical English language teaching: speaking.
- Breen, M., & Candlin, C. N. (1987). Which materials? A consumer's and designer's guide. *ELT textbooks and materials: Problems in evaluation and development. ELT Documents*, 126, 13-28.
- British Council. (2013). *The English effect: The impact of English, what it's worth to the UK and why it matters to the world*. Manchester, England: British Council.
- Bygate, M. (2016). Sources, developments and directions of task-based language teaching. *The language learning journal*, 44(4), 381-400.
- Curran, P. (2006). *Methodology in language learning T-kit* (Vol. 2): Council of Europe.
- Daga Remache, G. F. (2016). *The task-based learning method in the improvement of students' english speaking skill in 3er año de bachillerato class "a" at unidad educativa "Tomas B. Oleas", parish of Cajabamba, province of Chimborazo, during the academic year 2014-2015*. Riobamba, UNACH 2016,
- dan Taufiquulloh, S. (2009). Designing Speaking Test. *Journal Of Speaking*.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*: Oxford university press.
- Ellis, R., Skehan, P., Li, S., Shintani, N., & Lambert, C. (2019). *Task-based language teaching: Theory and practice*: Cambridge University Press.
- Febriyanti, E. R. (2011). Teaching speaking of English as a foreign language: problems and solutions. *Jurnal Bahasa, Sastra, Dan Pembelajarannya*, 1(2), 133-146.
- Finocchiaro, M., & Sako, S. (1983). *Foreign Language Testing: A Practical Approach*: ERIC.
- Gillies, R. M. (2016). Cooperative learning: Review of research and practice. *Australian Journal of Teacher Education (Online)*, 41(3), 39-54.
- Goh, C. C., & Burns, A. (2012). *Teaching speaking: A holistic approach*: Cambridge University Press.
- Hammer, C. S., Lawrence, F. R., & Miccio, A. W. (2007). Bilingual children's language

- abilities and early reading outcomes in Head Start and kindergarten.
- Hamouda, A. (2020). The effect of virtual classes on Saudi EFL students' speaking skills. *International Journal of Linguistics, Literature and Translation*, 3(4), 175-204.
- Harris, J., & Murtagh, L. (1988). National assessment of Irish-language speaking and listening skills in primary-school children: Research issues in the evaluation of school-based heritage-language programmes. *Language, Culture and Curriculum*, 1(2), 85-130.
- Indrianty, S. (2016). STUDENTS' ANXIETY IN SPEAKING ENGLISH (A CASE STUDY IN ONE HOTEL AND TOURISM COLLEGE IN BANDUNG). *ELTIN JOURNAL: Journal of English Language Teaching in Indonesia*, 4(1).
- Ismaili, M. (2013). The effectiveness of using movies in the EFL classroom—A study conducted at South East European University. *Academic Journal of Interdisciplinary Studies*, 2(4), 121.
- Kasap, B. (2005). *The effectiveness of task-based instruction in the improvement of learners' speaking skills*. Bilkent University,
- Lackman, K. (2010). Teaching speaking sub-skills. *Associates Educational Consultants*.
- Lazaraton, A. (2001). *Qualitative research methods in language test development and validation*. Paper presented at the European language testing in a global context: Proceedings of the ALTE Barcelona Conference.
- Likert, R. (1961). New patterns of management.
- Liu, C.-L. (2014). *The Effects of Task-based Instruction on English Speaking of EFL College Students in Taiwan*. (Degree of Master of Arts). National Pingtung Institute of Commerce,
- Mulat, G. W. (2017). The effects of service quality on customer satisfaction: A study among private banks in Mekelle Town. *European Journal of Business and Management*, 9(13), 72-79.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*: Cambridge university press.
- Paulston, C. B., & Bruder, M. N. (1976). Teaching English as a Second Language. Techniques and Procedures.
- Recio, A. (2005). Task-based instruction and storytelling with young learners: Analysis of

- its advantages. *The Greta Magazine*, 13(1&2), 61-70.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching*: Cambridge university press.
- Shehadeh, A. (2018). Task-based language assessment. *The TESOL Encyclopedia of English Language Teaching*, 1-6.
- Spratt, M., Pulverness, A., & Williams, M. (2011). *The TKT course modules 1, 2 and 3*: Cambridge university press.
- Van den Branden, K. (2016). The role of teachers in task-based language education. *Annual Review of Applied Linguistics*, 36, 164-181.
- Willis, J. (1996). A flexible framework for task-based learning. *Challenge and change in language teaching*, 52, 62.
- Willis, J. (2021). *A framework for task-based learning*: Intrinsic Books Ltd.
- Willis, J., & Willis, D. (2013). *Doing task-based teaching-Oxford handbooks for language teachers*: Oxford University Press.
- Yang, Y. I. (2014). The implementation of speaking fluency in communicative language teaching: An observation of adopting the 4/3/2 activity in high schools in China. *International Journal of English Language Education*, 2(1), 193-214.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา ปราบพาล. (2532). การทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ. (19)
- เกสตา ตั้งยั้ง. (2555). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ (บัณฑิตวิทยาลัย). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
- เกสร พงษ์แสวง. (2555). การใช้กิจกรรมการสอนอิงภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี. (2548). ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกร เล่ม 2: การเขียนและการพูดเพื่อนำเสนองาน (Vol. 5). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- จุไรรัตน์ สวัสดิ์, เสน่ห์ สวัสดิ์, & วจี พวงมณี. (2560). ศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน. *Academic*.

- ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). *The Use of Task-based Learning to Enhance English Oral Presentation Skill for 1st Year Students, Silpakorn University*. Silpakorn University,
- ปราชญ์ปรีดา เขียนวงศ์. (2560). การใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี,
- พรนภา เตียสุทธิกุล, พัฒนา พรหมณี, จานนท์ ศรีเกตุ, นาวิณ มินะภรณ์, & สุวุฒิ พงษ์วารินศาสตร์. (2561). การวัดระดับเจตคติในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุข. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 8(2), 215-225.
- พัฒนา พรหมณี. (2563). แนวคิด เกี่ยวกับ ความ พึง พอใจ และ การ สร้าง แบบสอบถาม ความ พึง พอใจ ใน งาน. *APHEIT JOURNAL*, 26(1), 59-66.
- พิสมัย กิ่งสกุล. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยนเรศวร,
- ภานุมาศ จินารัตน์, & อุทัย ภิรมย์ริน. (2557). การ พัฒนาการ บริหาร จัดการ วิทยาลัย อาชีวศึกษา เอกชน เพื่อเตรียม ทักษะ พร้อม ทำงาน สู่ ประชาคม เศรษฐกิจ อาเซียน. *UMT-POLY Journal*, 58-68.
- รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคโดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- รุ่งนภา จิตตสินนา. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
- วันเฉลิม นະน่าน. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อยกระดับความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนไทย. *Academic*, 4, 15.
- ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร. (บัณฑิตวิทยาลัย). มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- สร้อยญา จันทร์ชูสกุล, & พินดา วราสุนันท์. (2563). การ ประเมิน ทักษะ การ ปฏิบัติ: จาก หลักการ สู่ แนวทาง การปฏิบัติ. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 26(2), 36-56.
- อักษรเจริญทัศน์, ท. คู่มือครู SPARK (Vol. 4). บริษัท ไทยร่มเกล้า จำกัด: บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท.
- อุไร มากคณา. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์,
- เอื้อนไธสงค์, ศ. (2018). *A TASK-BASED LEARNING APPROACH TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR FIRST YEAR SILPAKORN UNIVERSITY STUDENTS*. Silpakorn University,

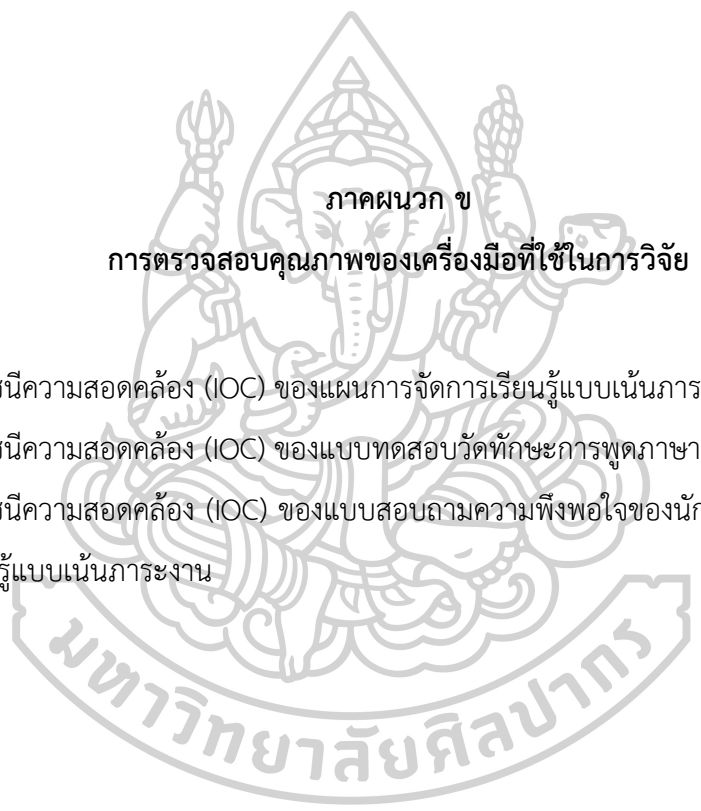
ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. นางศศลักษณ์ วัฒนา ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 โรงเรียนวิสุทธรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
2. นางสาวดวงกมล สาโรชสัมพันธ์ ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 โรงเรียนวิสุทธรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
3. นางบุษราภรณ์ กล่อมจิตต์ ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 โรงเรียนวิสุทธรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ที่	หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
Lesson plan 1							
Topic: One-Day Trip with Friends							
1	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	ขั้น Pre-task	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	ขั้น Task-cycle	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	ขั้น Language focus	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	ความยากง่ายของภาระงาน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
6	จำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติภาระงาน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
7	การวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
Lesson plan 2							
Topic: The Restaurant Menu							
8	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	ขั้น Pre-task	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	ขั้น Task-cycle	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	ขั้น Language focus	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	ความยากง่ายของภาระงาน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	จำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติภาระงาน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
14	การวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
Lesson plan 3							
Topic: The Safety Tips							
15	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	ขั้น Pre-task	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	ขั้น Task-cycle	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
18	ขั้น Language focus	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	ความยากง่ายของภาระงาน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	จำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติภาระงาน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้

ที่	หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
21	การวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
Lesson plan 4							
Topic: Let's Go Shopping							
22	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
23	ขั้น Pre-task	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
24	ขั้น Task-cycle	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
25	ขั้น Language focus	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
26	ความยากง่ายของภาระงาน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
27	จำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติภาระงาน	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
28	การวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ที่	หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
Topic 1: A trip with friends							
1	หัวข้อในการทดสอบพูด	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	ความชัดเจนของคำชี้แจงในแต่ละหัวข้อ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	เวลาในการเตรียมทดสอบ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	เวลาในการทดสอบ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
Topic 2: Favorite dishes							
5	หัวข้อในการทดสอบพูด	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	ความชัดเจนของคำชี้แจงในแต่ละหัวข้อ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	เวลาในการเตรียมทดสอบ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	เวลาในการทดสอบ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
Topic 3: Solution for a problem							
9	หัวข้อในการทดสอบพูด	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
10	ความชัดเจนของคำชี้แจงในแต่ละหัวข้อ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	เวลาในการเตรียมทดสอบ	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
12	เวลาในการทดสอบ	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
Topic 4: Reasons to buy things							
13	หัวข้อในการทดสอบพูด	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	ความชัดเจนของคำชี้แจงในแต่ละหัวข้อ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	เวลาในการเตรียมทดสอบ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	เวลาในการทดสอบ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ที่	หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
	ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้						
1	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	ภาระงานที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความยากง่ายเหมาะสม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้						
5	กิจกรรมก่อนปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	กิจกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	กิจกรรมหลังปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านการวัดและประเมินผล						
8	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	การวัดและประเมินผลมีความคล้อยกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	การวัดและประเมินผลมีความยากง่ายเหมาะสม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
12	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วย	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ที่	หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
	ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ						
13	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการพูดภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในอนาคตได้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

Lesson plan 1

Topic: One-Day Trip with Friends

Subject: English (23102)

Level: Grade 9

Time: 120 minutes

Strand 1: Language for Communication

standard: F1.2, F1.3

Indicator:

F1.2 (4): Speak and write appropriately to ask for and give data, explain, compare and express opinions about what has been heard or read.

F1.3 (2): Speak and write to summarize the main idea/theme and topic identified from analysis of matters/news/incidents/situations of interest to society.

Terminal objective: Students will be able to make a plan for one-day trip with friends.

Enabling objectives: Students will be able to:

- list some words and expressions about places and activities for a plan for one-day trip with friends.
- apply modal verb for the presentation.
- describe about a plan for one-day trip with friends.

Expected Behaviors: To have a good interaction with partner or group.
To have a good attitude towards English speaking.

Teacher's Personal Aim: To facilitate and encourage the students to use language and participate in class.

Language Focus: Sub-skill and functions:
- Describing a plan
- Using modal verb

Materials: 1. A short video form: <https://www.youtube.com/watch?v=8gY-qQn7BT0>

2. Dashboard on www.padlet.com
3. An example of bullet journal
4. Modal verbs presentation on Microsoft PowerPoint

First period (60 minutes)

Procedure

Pre-task (20 minutes)

1. Greet students and tells the objectives of the lesson.
2. Have students watch short video from:
<https://www.youtube.com/watch?v=8gY-qQn7BT0>.
3. Have students work in group of 6 to describe what the video is about by using guided questions below.
 - a. What can they do in one day?
 - b. What can they do at the park?
 - c. What can they order at the restaurant?
4. Have each group brainstorm to make a list of places and activities they can go and do with friends for a trip on dashboard via padlet.com.
5. Have each group rank three of these places and activities in order of interest and describes in brief.
6. Have each group compare the rank with other groups.
7. Guide students to use modal verbs to talk about things people are able to do in the previous short video.

Task-cycle

Task (40 minutes)

8. Have students work in group of 6.
9. Have students do the task that is planning for one-day trip with friends.
10. Have students make a list and rank three most interesting places and activities for one-day trip.

Task

Students imagine that they have a good chance to travel with friends. They have to plan a one-day trip such as places they want to go, activities they want to do, food or sweet to eat, etc. They have to discuss about the stuff they must prepare and even the style of clothing to make the trip more special.

11. Have students design and create a one-day trip through a bullet journal form.

Second period (60 minutes)

Procedure

Planning (20 minutes)

12. Have each group rehearse how to describe their plan for one-day trip with friends by using modal verbs.

Report (15 minutes)

13. Have each group report their planning for one-day trip with friends with the bullet journal in class.

14. Have the class listen and spot some different and interesting ideas.

15. Have the class notice and sum up the most mentioned place and activity from the whole class.

Language focus

Analysis (15 minutes)

16. Share some mistakes on dashboard and let students notice and try to correct.

17. Write some good words and phrases from the task-cycle stage such as useful expression about the topic and the opening and closing statements.

18. Explain language points from the topic.

Practice (10 minutes)

19. Have students practice pronunciation of words and phrases found from analysis stage.
20. Have students practice language points from the topic through worksheet.

Evaluation:

- Speaking skills
- Student work
- Student interaction

Lesson plan 2**Topic:** The Restaurant Menu**Subject:** English (23102)**Level:** Grade 9**Time:** 120 minutes

Strand 1: Language for Communication**standard:** F1.2, F1.3**Indicator:**

F1.2 (4): Speak and write appropriately to ask for and give data, explain, compare and express opinions about what has been heard or read.

F1.3 (2): Speak and write to summarize the main idea/theme and topic identified from analysis of matters/news/incidents/situations of interest to society.

Terminal objective: Students will be able to describe the restaurant menu.

Enabling objectives: Students will be able to:

- share personal experience about their favorite dish.
- list some words and expressions about the dish.
- apply useful adjectives for the presentation.
- describe about their own restaurant menu.

Expected Behaviors: To have a good interaction with partner or group.
To have a good attitude towards English speaking.

Teacher's Personal Aim: To facilitate and encourage the students to use language and participate in class.

Language Focus: Sub-skill and functions:
- Describing recommended dish
- Using adjectives to describe dish

Materials: 1. A photo of restaurant menu
2. An adjective presentation on Microsoft PowerPoint

First period (60 minutes)

Procedure

Pre-task (20 minutes)

1. Greet students and tells the objectives of the lesson.
2. Have students look at the menu on the screen and drive to the topic by telling teacher's personal experience about favorite dish on menu.
3. Have students list some words and expressions and discuss in group by using the following guided questions.
 - What is your favorite dish?
 - What does it taste like?
 - What is its texture, what does it look like?

4. Have students work in group of 6.
5. Have students in each group share their personal experience about food.

Have students think about their favorite dish in any restaurant or café that they have experienced. Have each group try to recommend and discuss with friends in brief. Students listen and compare with their own experience.

6. Have students notice and learn about how to use descriptive adjectives to describe food flavors, and food texture.

Task-cycle**Task (40 minutes)**

7. Have students work in group of 6.
8. Have each group do the task by brainstorming dishes on menu. Have each group discuss about their favorite dish and rank the best three dishes of the group.

Task

Students imagine that they own the new restaurant and want to create the menu of the restaurant. On the menu, there must be several dishes and three special dishes recommended by the owner of the restaurant. They must recommend how special are those dishes such as, name of the dishes, kinds of flavors ,and food textures. Moreover, groups have to think about if they want their customer to order, what else they are going to add.

9. Have each group design the menu style of their own restaurant through any program and save into .jpg.

Second period (60 minutes)**Procedure****Planning (20 minutes)**

10. Have each group rehearse how to describe the menu of the restaurant in by using the adjectives to describe food.

Report (15 minutes)

11. Have each group report the menu of the restaurant with the photo of menu in class.
12. Have the class listen and spot some different and interesting ideas.
13. Have the class vote the best group.

Language focus**Analysis (15 minutes)**

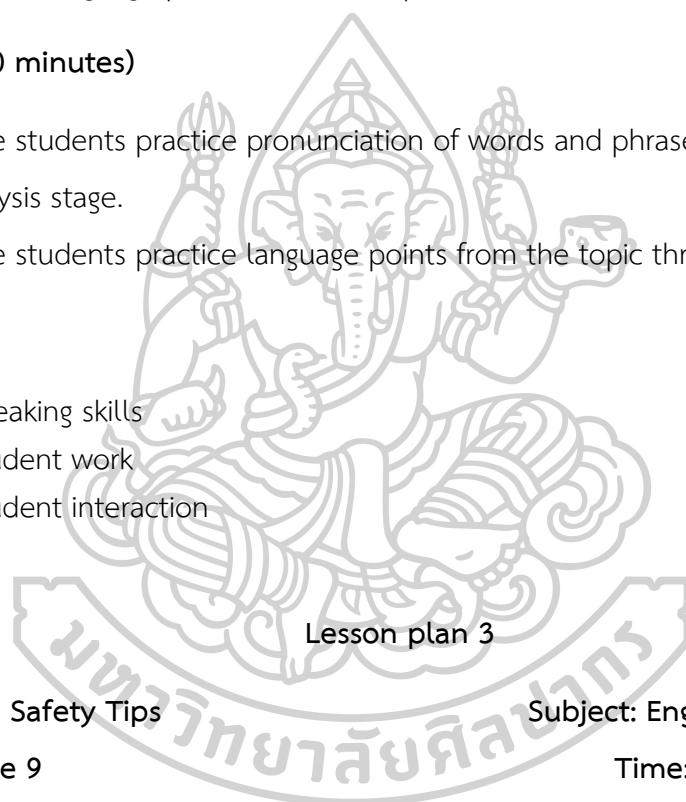
14. Share some mistakes on dashboard and let students notice and try to correct.
15. Write some good words and phrases from the task-cycle stage such as useful expression about the topic and the opening and closing statements.
16. Explain language points from the topic.

Practice (10 minutes)

17. Have students practice pronunciation of words and phrases found from analysis stage.
18. Have students practice language points from the topic through worksheet.

Evaluation:

- Speaking skills
- Student work
- Student interaction

Topic : The Safety Tips**Subject: English (23102)****Level: Grade 9****Time: 120 minutes**

Strand 1: Language for Communication**standard:** F1.2, F1.3**Indicator:**

F1.2 (4): Speak and write appropriately to ask for and give data, explain, compare and express opinions about what has been heard or read.

F1.3 (2): Speak and write to summarize the main idea/theme and topic identified from analysis of matters/news/incidents/situations of interest to society.

Terminal objective: Students will be able to make a plan about the ways to solve the problem with a group.

Enabling objectives: Students will be able to:

- list things to solve problems.
- apply sequencers to talk about the ways to solve problems.
- describe about the ways to solve problems.

Expected Behaviors: To have a good interaction with partner or group.

To have a good attitude towards English speaking.

Teacher's Personal Aim: To facilitate and encourage the students to use language and participate in class.

Language Focus: Sub-skill and functions:

- Describing the ways to solve problems
- Using sequencers to talk about the ways to solve problems

Materials:

1. A picture of emergency
2. Audio track 6-02
3. Worksheet
4. A sequencer presentation on Microsoft PowerPoint
5. An example of storyboard

First period (60 minutes)

Procedure

Pre-task (20 minutes)

1. Greet students and tells the objectives of the lesson.
2. Have students figure out the topic by displaying the picture of emergency.
(fire)
3. Have students work in group of 6.

4. Let each group discuss about the case of fire. Then, have each group discuss what to do in case of a fire, and what to do if you are stuck in there.
5. Have each group brainstorm and write a list of things they can do or can help in that emergency.
6. Have each group briefly present their idea in class. Have the class listen and spot some words and expressions from other groups. Then have the class compare and write down some different and interesting solutions from other groups.
7. Opens audio track 6-02 and have students do worksheet.
Worksheet instructions: Listen to the audio track and complete the gap.
8. Have students compare their solutions from previous activity with the audio track and discuss with partner whether they agree or not.
9. Have students notice how to use sequencers to describe the way to do in the emergencies.

Task-cycle

Task (40 minutes)

10. Have students work in group of 6, and do the task that is planning the way to do in the emergency.

Task

There are three emergencies such as car accident, fall injury, and flood. Each group gets one emergency by random. Groups have to carefully read the information of each emergency they get and brainstorm words and expressions that are related to the emergency. Then they plan the way to do in the emergency, or things they can do in that situation step by step through using sequencers. After that, they have to create a storyboard to describe the way to do in the emergencies.

11. Have each group design and create a storyboard to describe the way to do in the emergencies.

Second period (60 minutes)

Procedure

Planning (20 minutes)

12. Have each group rehearse how to describe the way to do in the emergencies by using sequencers.

Report (15 minutes)

13. Have each group report the way to do in the emergencies with the storyboard in class.
14. Have the class listen and spot some different and interesting ideas.

Language focus

Analysis (15 minutes)

15. Share some mistakes on dashboard and let students notice and try to correct.
16. Write some good words and phrases from the task-cycle stage such as useful words and expressions about the topic.
17. Explain language points from the topic.

Practice (10 minutes)

18. Have students practice pronunciation of words and phrases found from analysis stage.
19. Have students practice language points from the topic through worksheet.

Evaluation:

- Speaking skills
- Student work
- Student interaction

Lesson plan 4

Topic : Let's Go Shopping

Subject: English (23102)

Level: Grade 9

Time: 120 minutes

Strand 1: Language for Communication**standard:** F1.2, F1.3**Indicator:**

F1.2 (4): Speak and write appropriately to ask for and give data, explain, compare and express opinions about what has been heard or read.

F1.3 (2): Speak and write to summarize the main idea/theme and topic identified from analysis of matters/news/incidents/situations of interest to society.

Terminal objective: Students will be able to make a sales pitch.

Enabling objectives: Students will be able to:

- list some words and expressions about the sales pitch.
- apply useful adverbs for the presentation.
- make a sales pitch for the product.

Expected Behaviors: To have a good interaction with partner or group.
To have a good attitude towards English speaking.

Teacher's Personal Aim: To facilitate and encourage the students to use language and participate in class.

Language Focus: Sub-skill and functions:
- Persuasive speaking
- Using adverbs to make a sales pitch

Materials: 1. A video of product preview:
<https://www.youtube.com/watch?v=m43rh-pl0P0>

2. Dashboard from www.padlet.com
3. An adverbs presentation on Microsoft PowerPoint

First period (60 minutes)

Procedure

Pre-task (20 minutes)

1. Greet students and tells the objectives of the lesson.
2. Have students pay attention to the topic by a short video from:
<https://www.youtube.com/watch?v=m43rh-pl0P0>
3. Have students describe what the video is about, what students see by guided questions.
 - What does the product look like?
 - What does each feature look like?
 - What quality does it have?
4. Have students work in group of 6. Have each group consider and discuss the following questions.
 - What reasons make you want to buy the product from video?
 - If you have to persuade your parents to buy it for you, what are you going to say?

Each group imagine that they really need to buy the product from the video and they have to give the reasons to buy, so they brainstorm about words and expressions needed to say to drive friends believe that it's worth enough to buy.

5. Have each group share idea in class.
6. Have the class listen and think that if they were parents, they would buy or not.
7. Have the class study about what sales pitch is and the sales guide.
8. Have students notice about adverbs to make the sales pitch stronger and more interesting. Have student notice some examples by adding adverbs to the statements from video.

Task-cycle

Task (40 minutes)

9. Have students work in group of 6.
10. Have each group choose one product and make a convincing sales pitch for the product.
11. Have each group brainstorm and list words and expressions for the sales pitch and adverbs for making the sales pitch stronger and more interesting.

Task

There are 6 topics of product. They are clothing and accessory, make up and body care, school tools and learning stuff, entertainment and media, household stuff, and sports and health. Each group picks one topic and choose a thing out of the topic of product. Each group imagine that they have to make a sales pitch for the product of their own company. They have to plan what they are going to say as the sales guide from the pre-task stage. They have to try to develop some techniques by using some adverbs for the sales pitch. Moreover, they have to create a poster of the product for the sales pitch.

12. Have each group design the poster of the product for the sales pitch.

Second period (60 minutes)

Procedure

Planning (20 minutes)

13. Have each group rehearse the sales pitch along with the poster of the product.

Report (15 minutes)

14. Have each group report the sales pitch with the poster of product in class.
15. Have the class listen and spot some useful words and expression.

16. Have the class vote the best group.

Language focus

Analysis (15 minutes)

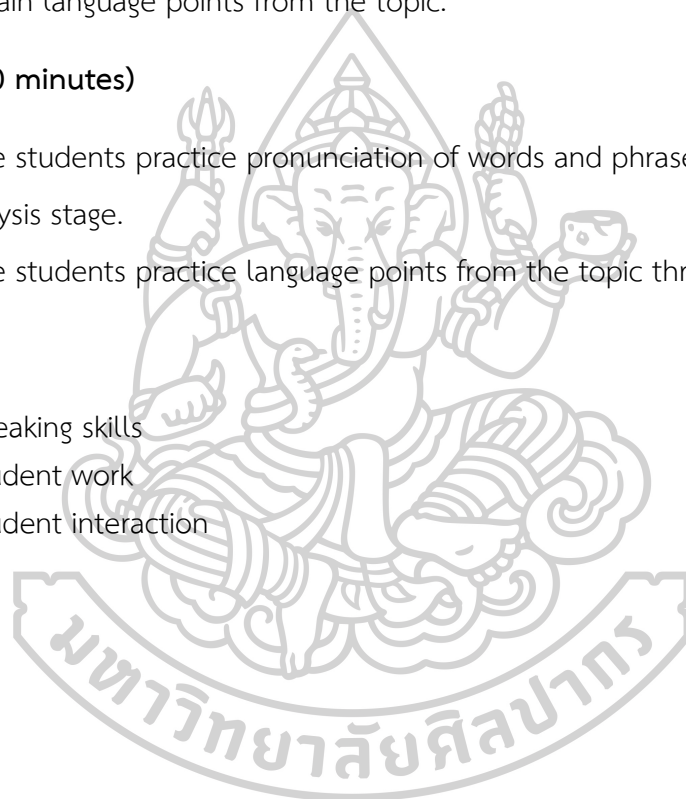
17. Share some mistakes on dashboard and let students notice and try to correct.
18. Write some good words and phrases from the task-cycle stage on dashboard.
19. Explain language points from the topic.

Practice (10 minutes)

20. Have students practice pronunciation of words and phrases found from analysis stage.
21. Have students practice language points from the topic through worksheet.

Evaluation:

- Speaking skills
- Student work
- Student interaction

ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Pretest/posttest

Directions: Each student has to take an oral test individually. There are 4 topics provided. Each student chooses 1 topic to plan and talk. Each student has 2-3 minutes to prepare. Then each student has 2 minutes to talk about the topic.

Topic 1: A trip with friends

Directions: You have 2-3 minutes to plan for traveling on a holiday with friends. Your plan has to include the following aspects.

1. You have to think about places to go and how you can get there.
2. You have to plan what activities you can do and how they may go.
3. You organize what and where you may eat.
4. You add the result of your trip such as how you will feel or how well your trip will be.

When you finish planning, you have 2 minutes to talk about your plan for traveling on a holiday with friends.

Topic 2: Favorite dishes

Directions: You have 2-3 minutes to plan for talking about the recommended dishes. Your plan has to include the following aspects.

1. You have to think of the most three favorite dishes that you have tasted, and you really want to recommend them to other people.
2. You have to plan to talk about what they are, what they look like, and what they taste like.
3. You have to tell how special those dishes are and the reasons you recommend them to other people.

When you finish planning, you have 2 minutes to talk about your most favorite dishes.

Topic 3: Solution for a problem

Directions: You have 2-3 minutes to plan for talking about the solutions to a problem. Your plan has to include the following aspects.

1. You think about the problem, or the emergency that you have faced or have seen on any media.
2. You have to plan for the solution or possible way out for it.
3. You have to imagine what if you faced or passed by, what you would do or how you could help.
4. You have to organize the steps to solve that problem or emergency.

When you finish planning, you have 2 minutes to talk about your solutions for the problem or the emergency.

Topic 4: Reasons to buy things.

Directions: You have 2-3 minutes to plan for talking about the reasons to buy things. Your plan has to include the following aspects.

1. Think of any product you have had or anything you want to buy.
2. You have to plan for talking about the reasons why you have bought it, or the reasons you really want to buy it.
3. You imagine that you have to convince your parents to buy for you, so you have to tell them how worth buying it is.
4. You strengthen your reasons by talking about its features and functions, what can it do and what it absolutely benefits you.

When you finish planning, you have 2 minutes to talk about your reasons to buy things.

ภาคผนวก จ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

**แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
	4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
	3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
	2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
	1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
	ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้					
1	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน					
2	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
4	ภาระงานที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความยากง่ายเหมาะสม					
	ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
5	กิจกรรมก่อนปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน					
6	กิจกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน					
7	กิจกรรมหลังปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน					
	ด้านการวัดและประเมินผล					
8	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
9	การวัดและประเมินผลมีความคล้องกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้					
10	การวัดและประเมินผลมีความยากง่ายเหมาะสม					
11	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน					

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
12	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ					
13	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ					
14	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการพูดภาษาอังกฤษ					
15	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในอนาคตได้					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

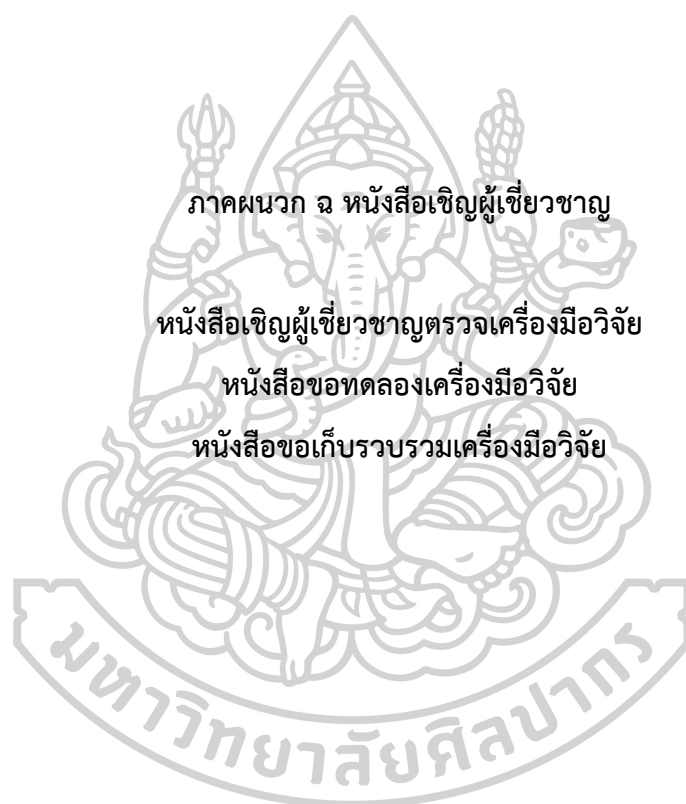
.....

.....

.....

.....

ที่ อว 8606 (อก) | 104

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

13 มกราคม 2565

เรื่อง ขออนุญาตบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ด้วย นางสาวจินตยา พงทอง รหัสประจำตัว 620620113 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" มีความประสงค์ขออนุญาตนางศศลักษณ์ วัฒนา บุคลากรในสังกัดหน่วยงานของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (สค.) / 105

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

13 มกราคม 2565

เรื่อง ขออนุญาตบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ด้วย นางสาวจินตยา พงทอง รหัสประจำตัว 620620113 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัด การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" มีความประสงค์ ขอรียนเชิญนางสาวดวงกมล สาโรชสัมพันธ์ บุคลากรในสังกัดหน่วยงานของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจ คุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้บุคลากรใน สังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากชัย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (วช) 108

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

13 มกราคม 2565

เรื่อง ขออนุญาตบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

ด้วย นางสาวอินไทย พวงทอง รหัสประจำตัว 620620113 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" มีความประสงค์ขอลาเรียนเชิญนางบุษราภรณ์ กล่อมจิตต์ บุคลากรในสังกัดหน่วยงานของท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจួយ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606(พษ)/350

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

4 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิสุทธิรังษี

ด้วย นางสาวอินไฉย พวงทอง รหัสประจำตัว 620620113 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัด
การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 " มีความประสงค์จะ
ขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าว ได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606(๙๙) ๕๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

4 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิสุทธิรังษี

ด้วย นางสาวจินดา พวงทอง รหัสประจำตัว 620620113 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัด การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 " มีความประสงค์จะ ขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากชู)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	อจินไตย พวงทอง
วัน เดือน ปี เกิด	09 เมษายน 2534
สถานที่เกิด	215/2 ม.12 ต.บ้านกาศ อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน
วุฒิการศึกษา	2540 โรงเรียนอนุบาลแม่สะเรียง(บ้านโป่ง) 2546 โรงเรียนแม่สะเรียง "ปริพัตรศึกษา" 2552 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพะเยา

